Ludas Matyi

II. ÉVFOLYAM, 24. (56.) SZÁM. SZATIRIKUS HETILAP BUDAPEST, 1946 JUNIUS 23

HOZZÁK AZ ARANYAT!

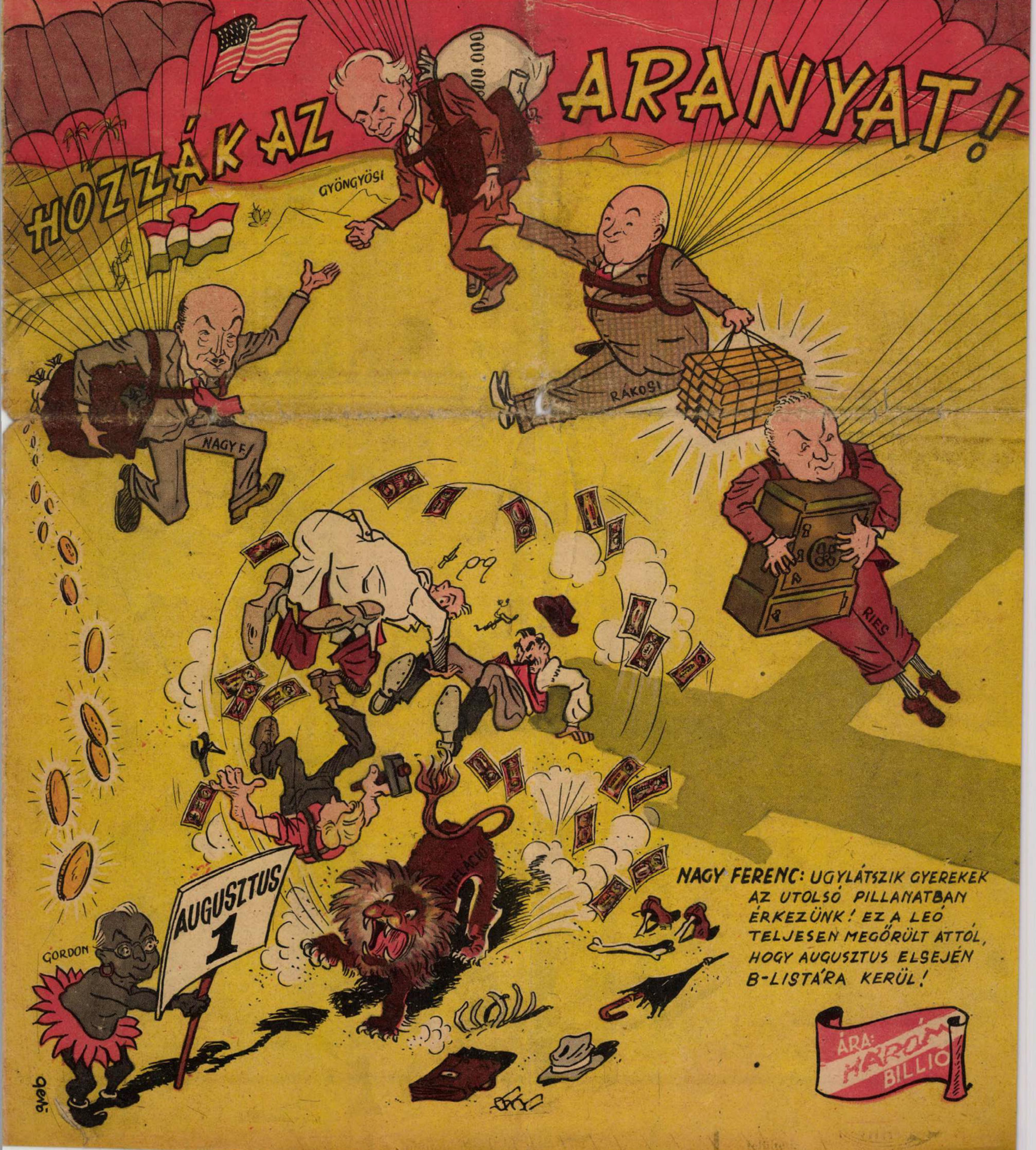
000.000
GYÖNGYÖSI
RÁKOSI
NAGY F.
RIES
INFLÁCIÓ
AUGUSZTUS
1
GORDON

NAGY FERENC: UGYLÁTSZIK GYEREKEK AZ UTOLSÓ PILLANATBAN ÉRKEZÜNK! EZ A LEÓ TELJESEN MEGŐRÜLT ATTÓL, HOGY AUGUSZTUS ELSEJÉN B-LISTÁRA KERÜL!

ÁRA: HÁROM BILLIÓ

Illetékesek a tisztogató bizottságokban

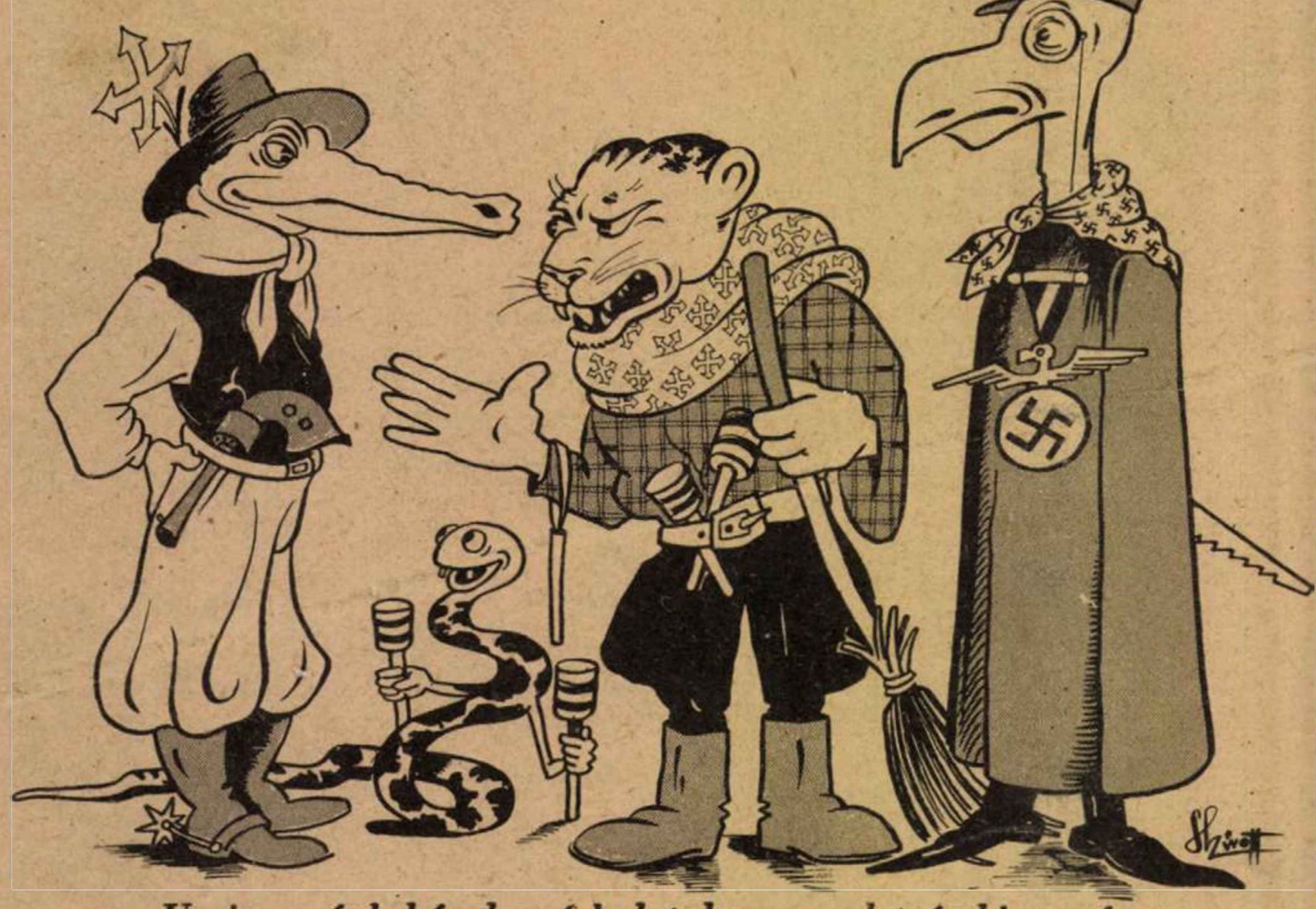

— *Uraim, reánk hárul a feladat, hogy rendet és biztonságot teremtsünk ebben a dzsungelban.*

A 7 legjellemzőbb vicce

— Olvasta, kérem? Internálják az adócsalókat.

— Ez engem nem izgat. Kisnyilas voltam és én már internálva vagyok.

— Hogy kerül akkor ide a kávéházba?

— Ma nem kaptam jegyet a strandfürdőbe.

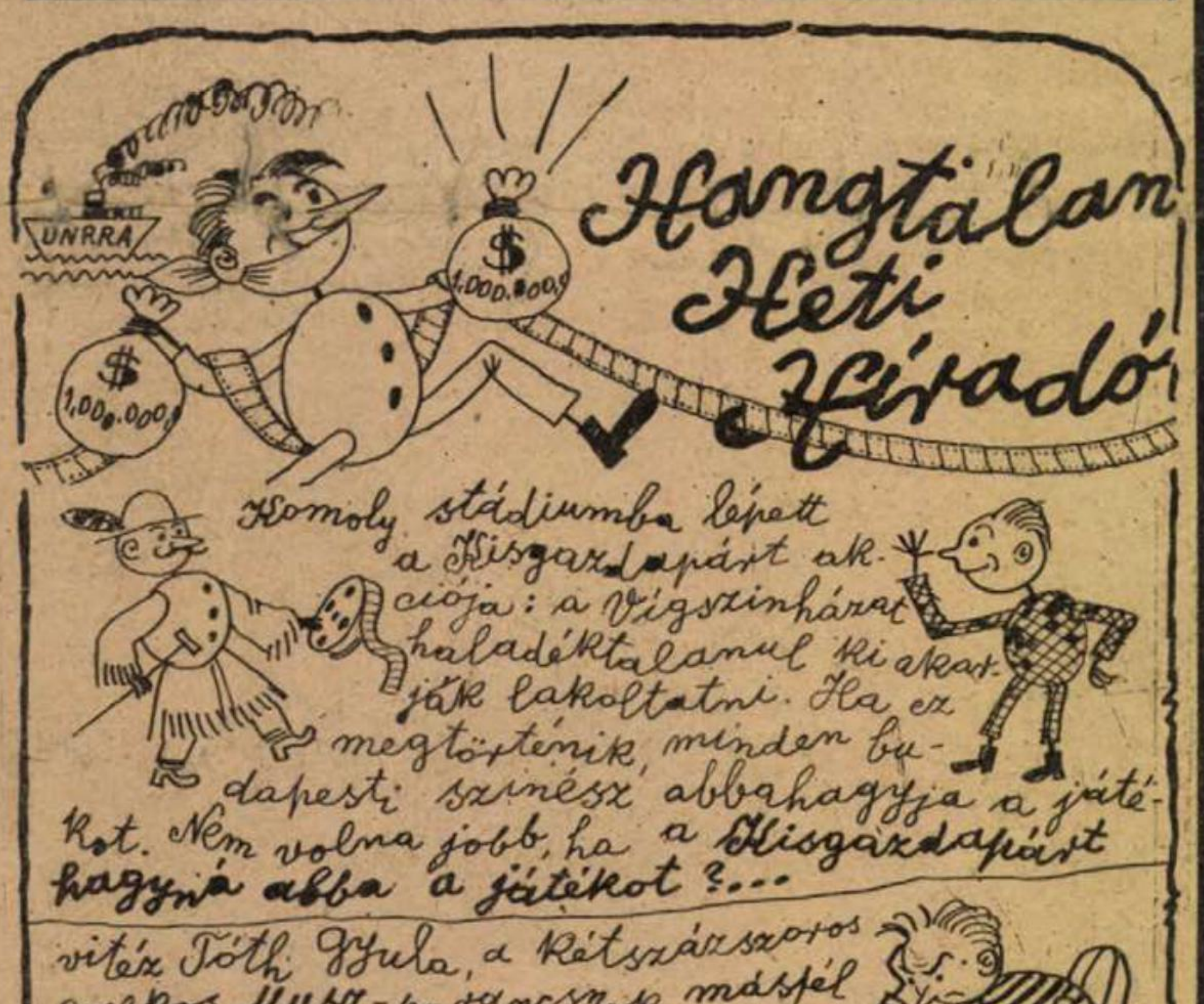

Hangtalan Heti Híradó

Komoly stádiumba lépett a Kisgazdapárt akciója: a Vígszínházat haladéktalanul ki akarják lakoltatni. Ha ez megtörténik, minden budapesti színész abbahagyja a játékot. Nem volna jobb, ha a **Kisgazdapárt hagyná abba a játékot?...**

vitéz Tóth Gyula, a kétszázszoros gyilkos **MUSZ**-parancsnok másfél éve írnok a Markó-fogházban. Miután még mindig nem léptették elő, elkeseredésében már arra gondol, **hogy felakasztja magát...**

Ez a néni megjelent a Tudományegyetem rektoránál és matematikai tanszéket kért. Arra a kérdésre, hogy matematikai tanulmányait hol folytatta, azt felelte: **a Lehel piacon...**

Valaki telefonált az igazságügyminisztériumba és hasból bemondta, hogy tífusz ütött ki a Markóban. Erre zárlatot rendeltek el, de másfél óra mulva már kiderült, hogy a tífusz **has-tífusz** volt...

Balla Antal tájékoztatásügyi miniszter az Operaházban rendezett Berlioz-ünnepélyen nem volt hajlandó felolvasni saját beszédét, noha a Köztársaság elnöke is jelen volt, szó nélkül eltávozott. A **H. H. H.** most arról értesül, hogy a miniszter azért rohant el, mert **„A finom viselkedés kézikönyvé"**-t otthon felejtette...

Tájékoztatta
Robika

Gyakorlati számtan

(A VIII. kerületi munkásság indítványára a munkásság és a tudományos világ képviselői felvették a szorosabb baráti kapcsolatokat.)

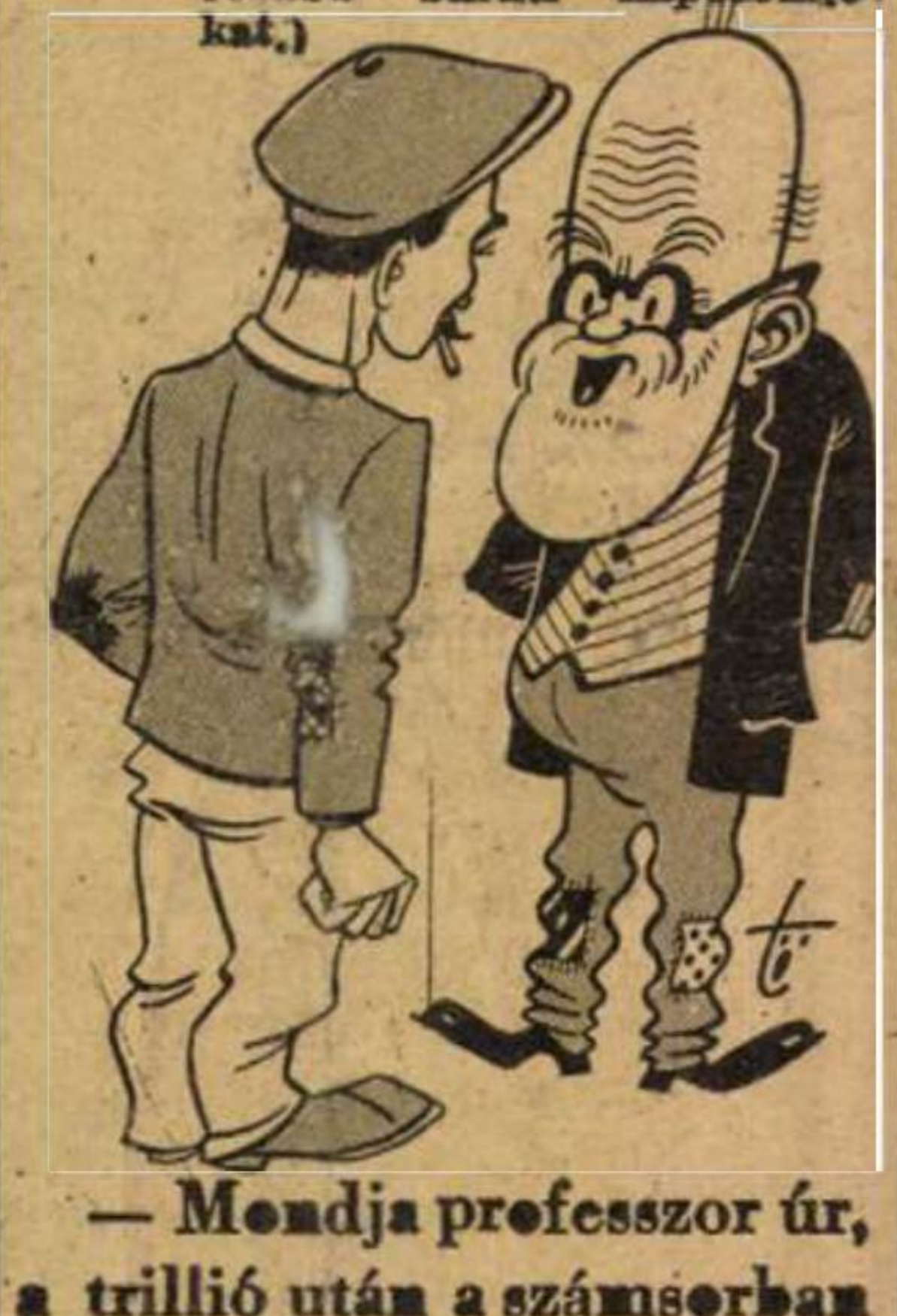

— Mondja professzor úr, a trillió után a számsorban mi következik?

— A forint.

Razzia a korzón

A korzón tartott razzia során kínos feltűnést keltettek egyes igazoltatottak, akik igazolták, hogy rendes foglalkozásuk van és a munkájukból élnek. A korzó felháborodott közönsége majdnem meglincselte ezeket a magukról megfeledkezett embereket, csak az mentette meg őket a lincseléstől, hogy mind a ketten elszaladtak.

Ideje, hogy vége legyen

Két koldus beszélget:

— Mért néz ki olyan rosszul, kartárs úr?

— Tudja, én úgy szoktam meg, hogy éjszakára mindig a fejem alá teszem a pénzemet...

— Na és?

— Hát lehet olyan magasan aludni?

Ilyenek a nők ...

— Igaz, hogy szakítottál Mancival?

— Igaz. Amióta hidat neveztek el róla, nem lehetett bírni vele.

Nem hallgatnak a költők!

Óriási riport halhatatlanjainkkal korunk időszerű problémáiról

Hogy áll az Arany? — Mit mond a Petőfi?

Megcáfolandó a költők halhatatlanságáról szóló legendát, fölkerestünk néhány, már az irodalomtörténetírók által is tehetségesnek tartott költőt, hogy beszámoljunk munkásságukról. Örömmel jelenthetjük, hogy igazi nagy költőink nem idegenkednek korunk aktuális problémáitól, sőt annyira benne élnek a mában, hogy az már direkt feltűnő.

Elsőnek Vörösmarty Mihályt, a magyar írók nesztorát kerestük fel. Elmondja, hogy a feketepiacot verseli meg „A szegény asszony betékönyve" című költeményében, amely arról szól, hogy a költő édesanyjához beállít Sára néni, a népszerű leheltéri kofa. *„Hát mi jót hoz Sára néni?"* — kérdi az özvegy, aki a továbbiakban szomorúan értesül, hogy imakönyvért nem lehet libát cserélni.

•

Petőfi Sándort a Japán-kávéházban találjuk meg, állítólag Zsolt Béla kedvéért költözött ide a Pilvaxból. Megkérdezzük véleményét Olafson atyáról. Felelet helyett olvasni kezdi készülő versét:

Megint panasz, már megint panasz! — És akiről szól, mindig csak a pap az...

— Nagy csodálója vagyok a demokráciának — mondja — csodálom a türelmét. Versemet egyébként a hercegprímás úrnak ajánlom, hátha fel tudja használni valamelyik körlevelében.

A drágaságra terelődik a szó. *„Anyám tyukja"* című versében az általános baromfihiányt örökíti meg, „Szeptember végén" címmel pedig a stabilizáció várható időpontjáról mond különvéleményt.

•

Összes költőink közül *Arany János* bizonyul a legtermékenyebbnek. Mint az egyik nagy napilap rendőri riportere, beszámolót írt a radványi sötét erdőben talált hulláról, a Közlekedésügyi minisztérium megbízásából „Hídavatás" címmel ír verset, „Hamis tanu" című költeménye egy népbírósági tárgyalás lefolyását örökíti meg, sőt a Meteorológiai Intézet felkérésére a várható időjárást is megverseli:

Sűrű sötét az éj,
dühöng a déli szél,
jó Budavár magas,
csikorog a kakas.

Igy kezdődik a jelentés, amely azonban ebben a formájában még nem végleges, mert nyugatról további légáramlatok várhatók.

A *Toldi estélye* után érdeklődünk, melyet eredetileg a Fészekben tartottak volna, erről azonban a költő mit se tud.

— Nem ismerek ott senkit mondja mosolyogva — bizonyára Petőfi kollégámmal tévesztenek össze. Ő írt verset *a jó öreg Korcsmárosról.* Én nem igen kártyázom.

•

Végül *Ady Endréhez,* a nagy magyar poétához látogattunk el, hogy beszélgessünk az emberiség leglényegesebb problémáiról, az életről és a halálról. Nem hajlandó.

— *Én a Halál rokona vagyok* — mondja diplomatikusan — és az ember a saját nagybátyjáról nem szívesen nyilatkozik. Úgy tudom, igazolták.

Szelíden utalunk rá, hogy egy régebbi kijelentése szerint *sem utódai, sem boldog ősei, sem rokonai, sem ismerősei nincsenek.* Úgy tesz, mintha nem hallaná.

A dollárról írok költeményt — mondja *„Isten drága pénze"* címmel. Nem tudja véletlenül a mai kurzust? Tárgyalok *a disznófejű nagyúrral* is, mindjárt megkérdem telefonon, *van-e már aranya.* Mára ígérte. Sajnos, nem nagyon értek az árfolyamokhoz, *nekem egyforma az én fülemnek, ha kéj liheg vagy kín hörög, vér csurran vagy arany csörög,* így aztán állandóan becsapnak.

Megkérdem tőle, hogy az induló új irodalmi folyóiratnak mi lesz a címe. Rövid töprengés után diadalmasan vágja ki:

— *Az Illyés szekerén!*

•

Mint látható, nem igazak a költők hallgatásáról és a költői elefántcsonttoronyról szóló mesék. Nyugodtan megállapíthatjuk, hogyha az állam *skót* is a magyar íróval szemben, ő minden körülmények között *ír* s ezzel a nyugati orientációnak nagymértékben eleget tesz.

Darvas Szilárd

Egy (sas)rendes fiú

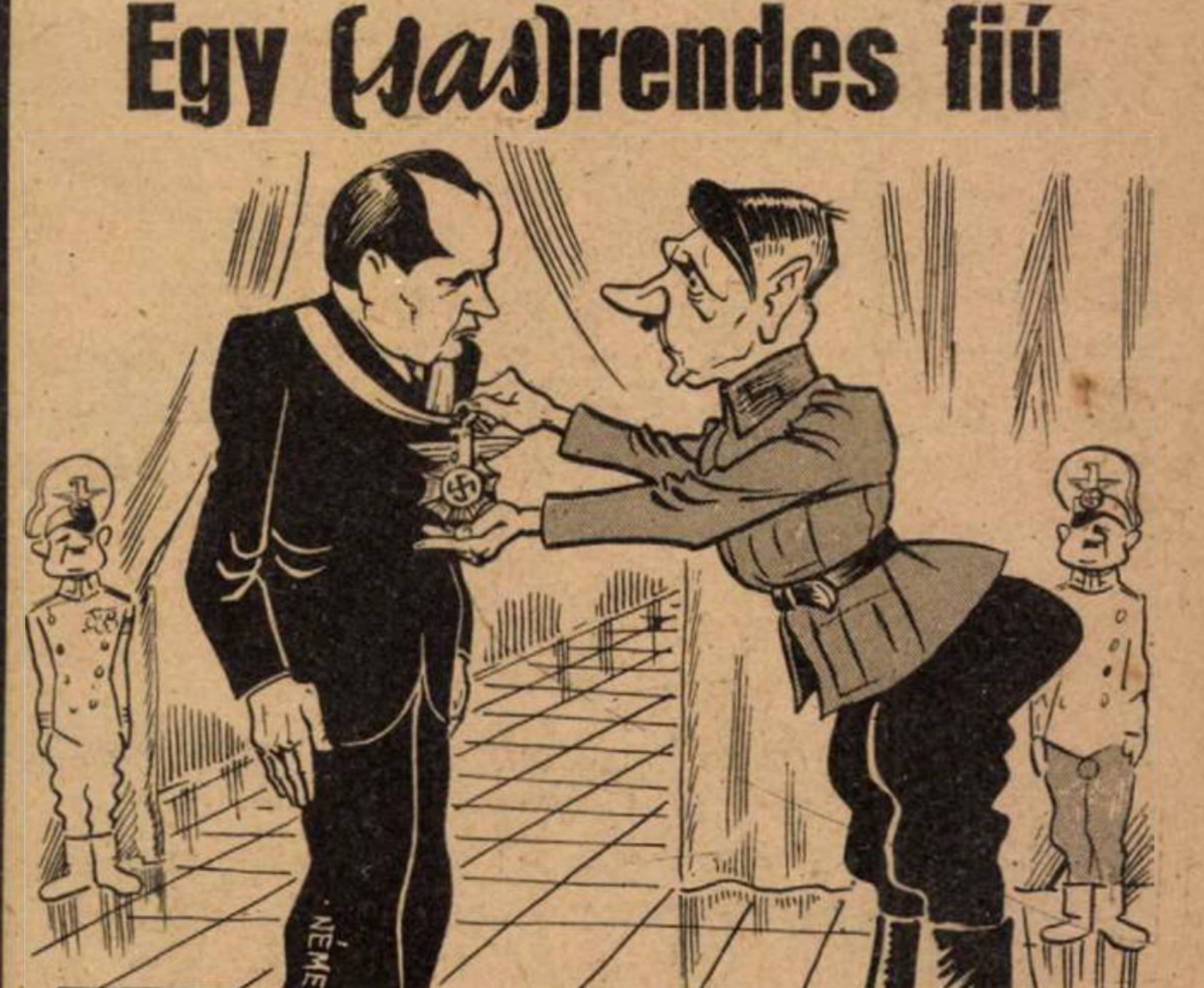

Hitler: Ezt a sasrendet a náciimádatáért és a magyar Nemzeti Színház fasizálásáért tűzöm a mellére. Remélem, hogy ennek alapján a demokrácia 1946-ban simán fogja igazolni Önt!

Hála a dem
relmének,
romokon..

okrácia tü-
ran itt élet a

Így készül a gyermekkolbász

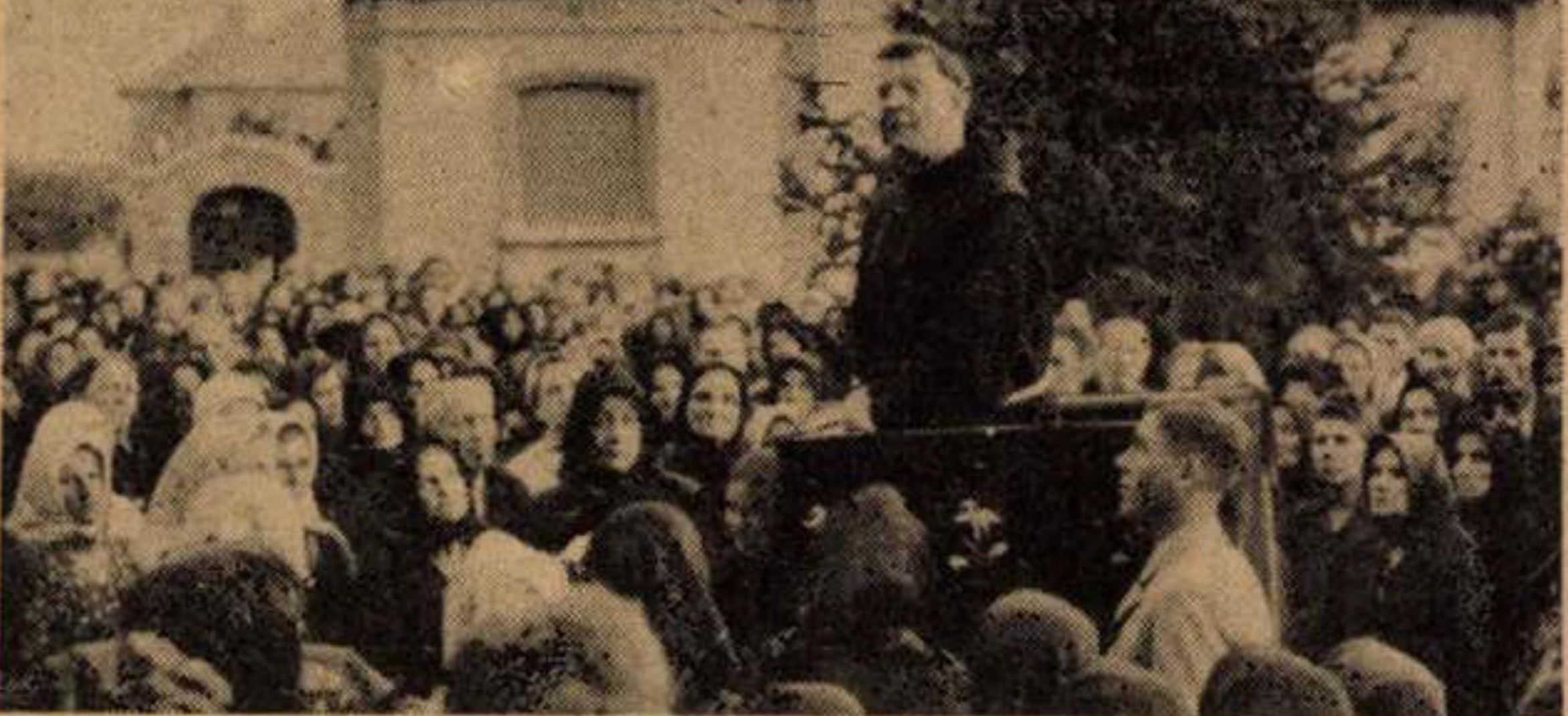

Páter Szaléz a kolbász-mesét tölti hallgatóiba.

Beszélgetés

Netene, Matyikám, túléles a hangod,
Nem illeti ez meg társadalmi rangod',
Mi vagy te, Matyikám, csak egy mezitlábos,
Hogy ennyi nem jut rád, ez hát csak világos!
Püfölöd a pénzest, az urakat szántod,
Bűnök hordajáról leütöd a pántot,
Vered a vétkezőt agyba-főbe s egy kis
Vesszőt suhogatsz a biróság felett is.
Nem tartod Horthynkat fényes tüneménynek
És a rossz papokról sincs jó véleményed.
S — uram bocsá' — gyakran olyan a beszéded,
Hogy — amikor nyúzzák — a zsidót is véded;
Belevered orrod mindenféle lébe,
Kínosakat sugdalsz a magyar fülébe.

Fogadd meg tanácsom', és, eszedre térve,
Ülj vissza nadrágod rongyos ülepére.
Ne bizd el magad, hogy itt mi minden történt,
Hogy a mult lezárult, kunkorodó körként,
Hogy itt már felfordult a világ fenékig,
S akit visszanyomtak, most nőhet az égig.

Netene, Matyikám, abba kell ezt hagyni,
Mert különben baj lesz, ribilió, vagy mi,
Megvagyunk mi s megvan országunk is szépen,
Nem sétifikált még odébb a térképen,
Vagyis: a mi földünk ma is Magyarország,
Nagy változást várni tőle hát botorság.
Kibirta Petőfit, Adyt is kibírta:
Fölszáll énekelni s leszáll a pacsirta.
Nekünk énekelhet, mi tudjuk a nótát,
Nálunk van a penna, mi írjuk a kótát!
Muhit és Mohácsot ne emlegesd, kérlek,
Voronyezs után is maradt magyar élet,
S csak olyan szabadság kelihet a magyarnak,
Hogy nekimehessen, ha akar, a talnak.

S felel Ludas Matyi: Kedves urambátyám,
Ne riszálja magát a halálos ágyán.
Mert ottvan kegyed már, ha más is a látszat,
Ha még ma egy kissé szerepet is játszhat.
De azért vége már a kegyed korának,
Most tölti napjait utolsó nyarának,
S ha akárhogy jár is itijonti táncot:
Látjuk homlokán a haldoklási ráncot.
Végső percei már igenishogy jönnek,
Meg tetszik dögölni, garantáljuk Önnek!
Mert úgy van, ahogy van, de lesz itt még másként,
Nem tiszteljük mi a gonoszat szokásként,
Van itt rossz, van bőven, nincsen abba kétség:
Korrupció, éhség, disznóság, sötétség,
De ezt mind-de-mindet csak maga okozta,
Mikor ezer évig a rosszat fokozta,
S háborúba népünk kétszer is pofozta.

Ezért a programmom' nem vonom én vissza:
Háromszor veri ezt kenden Matyi vissza!
S még nincs ki a három, én ezt most bemondom,
S hogy kikerekedjen, ez lesz az én gondom,
Még nincs ki a három, pedig az ki lesz még,
Nem ejtettem vízbe ezt a magyar eszmét,
Még nincs ki a három, lehúzom deresre,
S verem a hátulját veresre-veresre,
(Ez az egyetlen mód, hogy így lassan-lassan,
Ezzel a szép szinnel, a jövő színével,
Melyet távol tartott eddig olyan hévvel
Megbarátkoztassam…)

Gábor Andor

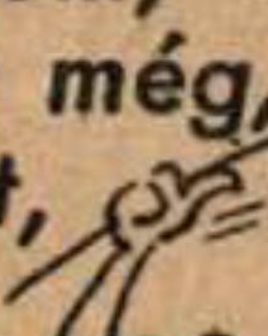

Vissza!

E sorokat hajnalban írom. Ágyamból ugrottam ki a Felismerés lázában s megilletődött izgalom tölt el, mint — feltehetőleg — egykor Archimedest, amikor a fürdőkádban ülve rájött Pythagoras tételére.

Hevesen sajnálom, hogy mint író csak a Tér és Idő dimenzióin keresztül szólhatok az értelemhez, s nem vághatom oda az Igazságot úgy, mint ahogy az ember odaken egy pofont, mondjuk, oly gyorsan és érthetően. Amire rájöttem, valóban egyszerű, mint egy pofon. Szinte kár, hogy én jöttem rá, s magyarázkodnom kell, hogy nem a humorista beszél belőlem, ha azt akarom, hogy komolyan vegyenek. (Ha a pénzügyminiszter jött volna rá, nemzeti hősként ünnepelnők s neve bevonulna a közgazdaságtan szakirodalmába.) Arról van szó ugyanis, hogy ezen a hajnalon torkonragadtam és megfojtottam az inflációt, nemcsak ezt az inflációt, ami ma Magyarországon van, hanem valamennyit, ami még a történelmi idők folyamán bárhol a világon előfordulhat.

A pénzrendszerek általában a tizes számrendszeren alapulnak, ez köztudomású. Valamikor valahol valaki a tíznek a többszöröseit elnevezte száznak, ezernek, milliónak, milliárdnak, satöbbi. Pillanatnyilag a milliárdoknál és a billióknál tartunk s következnék a trillió, amit ezer billió helyett mondanánk. De miért mondjunk trilliót? Nevezhetnők akár „cinegének" is, ha alatta ezer billiót értenénk. Csakhogy ez különös volna. Viszont egyáltalán nem volna különös, ha az ezer billiót milliónak neveznők, mert a millióval már nem dolgozunk, a millió elévült, meghalt. Ha tehát ezer billióra azt mondjuk, hogy millió, semmiféle hibát nem követünk el. Senkisem téveszti össze az unokát a dédapjával, ha ugyanaz a neve is. Ezer billió tehát legyen egy millió (persze új bankóval). Néhány hét múlva tehát a fizetésünk mondjuk 2 millió és 600 billió lesz. De a milliók is növekedni fognak, és ezer milliót elnevezünk száz pengőnek. A fizetésünk ekkor — mondjuk — 300 pengő és 200 millió lesz. Ha viszont ezer millió 100 pengő, akkor 200 millió az 20 pengő, vagyis a fizetésünk összesen 320 pengő lesz. És innen kezdve akár emelkedhet ujra a régi módszer szerint, ha eléri a billiót, újra visszafordul és beletorkollik önmagába. Mert hiszen éppen ez a zseniális benne: *a számsor egyenes vonalának két végét összekötöttem, és kör lett belőle.*

Kétségtelen, hogy mindez pillanatnyilag nem időszerű talán, mert rövidesen jön a forint s az árak emelkedésének a kormányzat gátat szab. De a nagy felismerések végtére is ritkán időszerüek. Senkisem volt kiváncsi Amerikára, amikor Kolumbus felfedezte s ma mégis menynyien örülnek, hogy felfedezte, vagy hogy más példát is mondjak: akkor, amikor Archimedes a vízbemártott test sajátságait feltárta, még alig strandolt valaki.

Tabi László

Ki-Ki a maga mesterségét folytassa

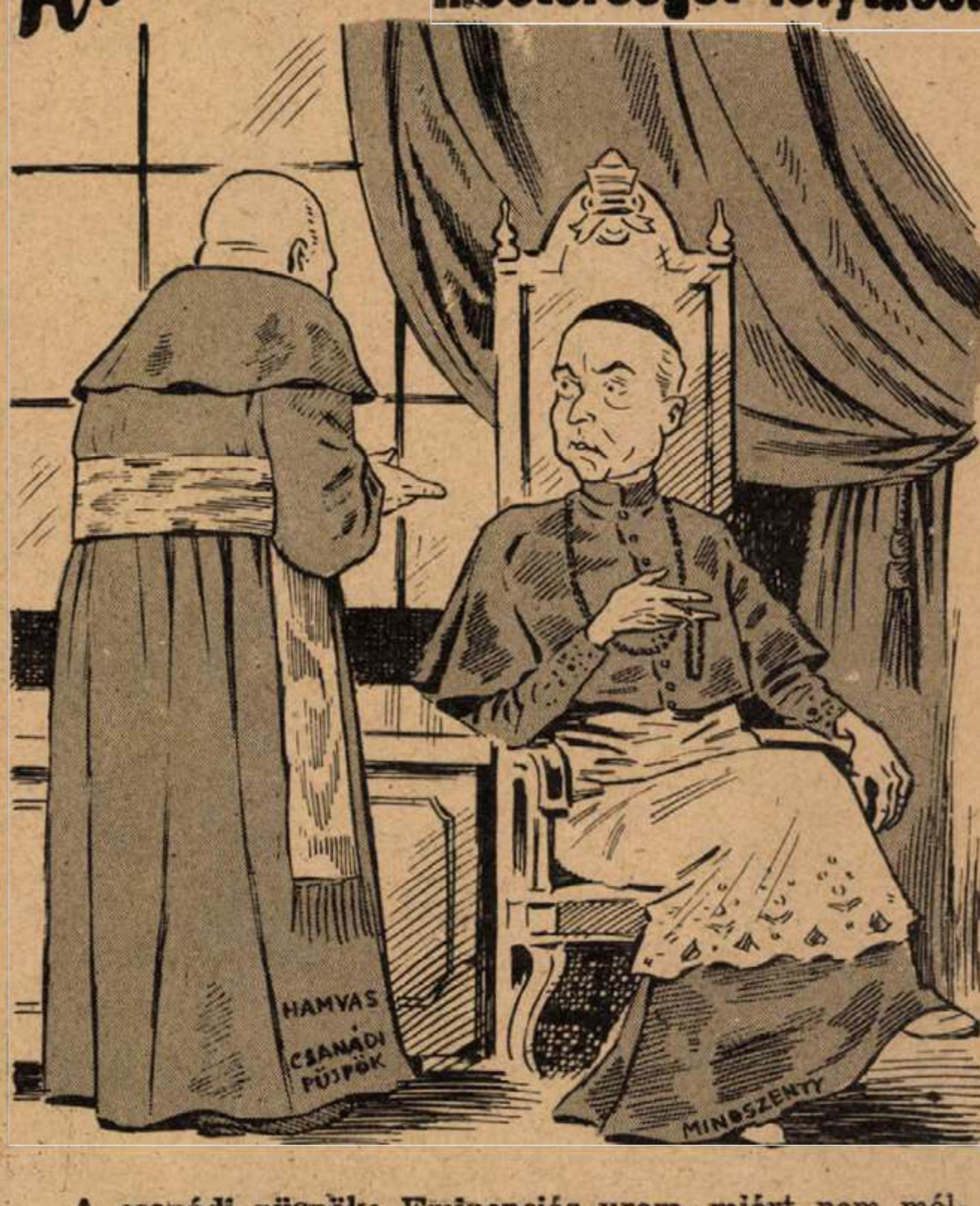

A csanádi püspök: Eminenciás uram, miért nem méltóztattál megírni azt a pásztorlevelet a gyermekkolbász rémmeséje ellen?

Mindszenty: Azért, mert van egy megállapodásom a Nagy és Eichnerrel. Ők nem írnak pásztorlevelet, én nem avatkozom hentesügyekbe.

Hogyan védekezzünk a hastifuszoltás ellen?

Budapest egész lakossága — tehát azok is, akik nem állnak sorba adópengőbélyegért — aggodalommal eltelve figyelik, miként terjed

járványszerű gyorsasággal

kerületről-kerületre a hastífuszoltás.

Az oltás körülménye már magában is ellenszenves, ugyanis az orvos — állítólag

valami tűvel vacakol

és nem egy esetben

fájdalmat okoz vele,

söt olyan esetről is hallottunk, hogy egy középiskolás diák a hastífuszoltás után félórával már képtelen volt a nyujtón

a haskelepet megcsinálni,

fejére esett és feljelentette egyik tanárát…!

Hogy ilyesmi többet elő ne fordulhasson, szakkörök azt tanácsolják a lakosságnak: aki csak teheti, fertőzze meg magát

hastifusszal,

mert különben

menthetetlenül

megkapja az oltást…

Ne együnk mosott gyümölcsöt!

Ifj. Hont Ferenc

Családi esemény!

A Ludas Matyi május 12-iki számában beszámolt arról, hogy:

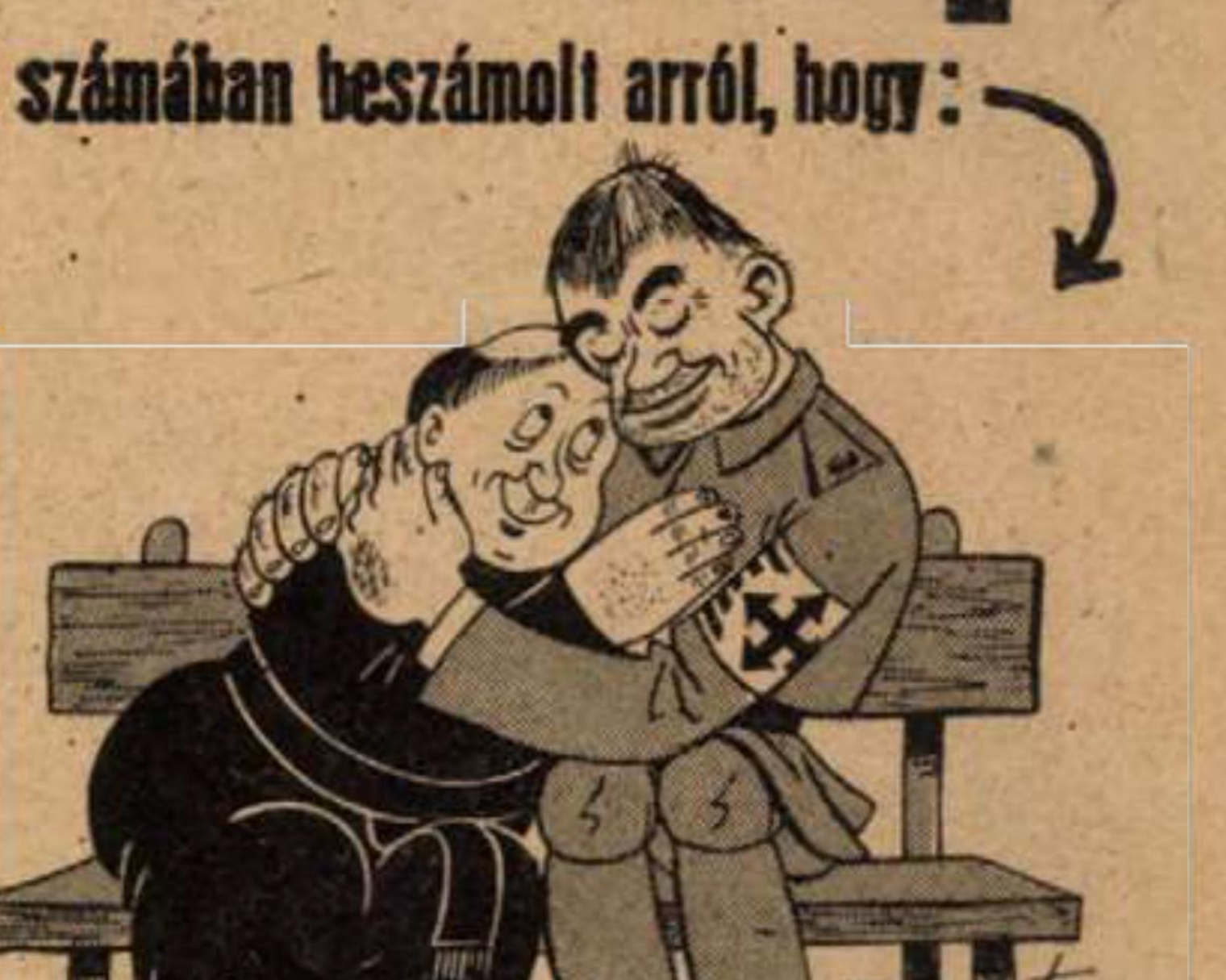

Azóta megtörtént az össze esküvő is, sőt, legújabban a lapok beszámoltak, hogy mint fent látjuk, az összeesküvők **szaporodnak.**

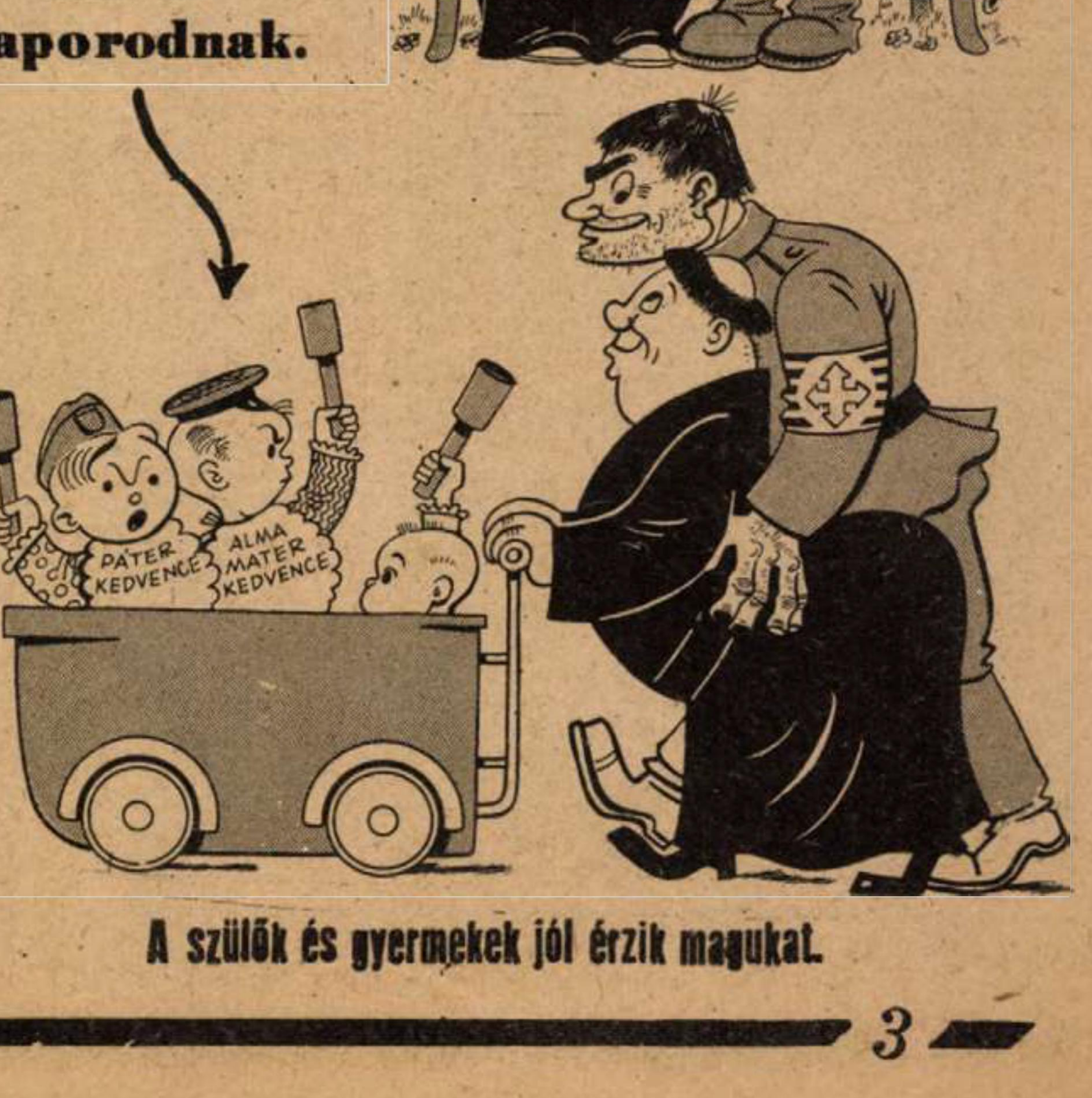

A szülők és gyermekek jól érzik magukat.

Pufti, megszökött a mufti

(A jeruzsálemi főmufti, Hitler cimborája, megszökött a fogságból és rögtön megválasztották az arab világ szellemi fejévé.)

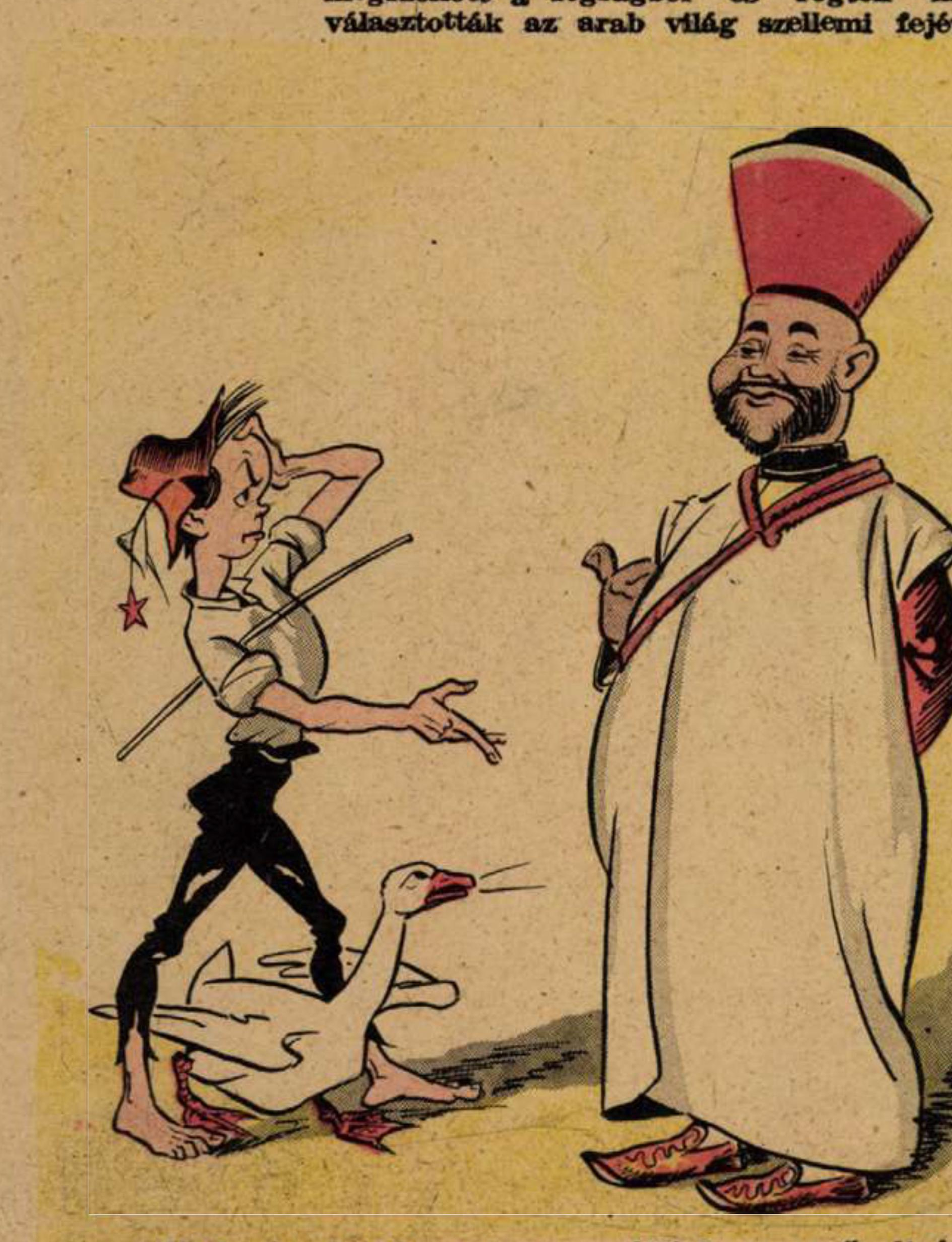

— Muftiságod ehhez a magas álláshoz a műveltségét Oxfordban vagy Cambridgeben szerezte?

— Nem, Berchtesgadenben és Kunmadarason.

A 7 legaranyosabb vicce

Kropacsek és Zebegényi erőteljesen összeszólalkozik a 6-os villamoson.

— Maga lépett az én lábamra! — ordít Kropacsek. — Nem tud vigyázni?

— Fogja be a száját! Kikérem magamnak ezt a hangot!

— Maga csak ne kérje ki! Szemtelen fráter! — ágaskodik Kropacsek.

— Hallja — ordít Zebegényi — mindjárt kap egy pofont!

— Azt szeretném én látni!

Zebegényi erre leken egy nagy pofont. Kropacsek meghökkenve néz körül és csettint egyet:

— Bár minden kívánságom ilyen hamar teljesülne!

Taszajtó Nagy Gergely

esete a B-listával

— Minek örüsz má megen te Gergely?

— Nem lesz mán rejakcijó a kössigházán, Péter.

— Eement az a félfalat eszed is, aki még tennap vót, te Gergely? Mán mir bántanák a rejakcijót, amikor demokrácija van?

— Beszijj pájinka, beszijj! Sok babot kő még neked megenni ahhon Péter, hogy ujjan pupillás ember legyé, hogy eztet megércsed. Az úgy vót te, hogy meggyütt a faluba a bélistabizoccság. Emmán döfi, montam a Pirosnak, már megengeggy az erős szóir, de én most mán azt perforálom, hogy lüttek a rejakcijónak, láttam a bizoccságot te Piros, marha nagy bizodalmam van bennük, nem apróznak azok, mán a Szálasi is üket kütte ki rendet csinyáni oszt ujjan paszomántosan nyirták akkor is a nipeket, akar a sóvári borbély hallod, csak eppeghogy ük vicceket nem meséltek közbe. Na ahogy ránkvirratt mentem a kössigházára csudát nizni, hogy létszámon csökkentette a rejakcijósokat a bizoccság. Hát ahogy benyitok te Péter ott fekszik a padlón az egisz társaság hóttrészegen, a bélistások meg a bizoccság, de precedencs emberek vótak a pestijek, vót gongyuk rá, hogy ük fekügygyenek fejül, a tekintéjj mijatt. In is tudom, mi a tisztessig, elsőbb a bizoccságot öntöttem nyakon hidegvizzel. Az elnök vót a legimpozáncsabb ember köztük, mán a hetedik rocskáná kinyitottaja szemit. Mondok na mi lesz a tisztogatással elnök úr, nagyon várgya mán a falu. Aszondi azt ü is nagyon szeretné mán, csak nem tud főkelni, mer a parasztok megbolygatták a fődosztással a fődet oszt most erőssen forog, de megmutassa maj nekem, hogy hun kő tisztogatni, csak vegyek egy seprüt meg egy főmosórongyot, de ha megteszem ezeccer, esküszik, honnem iszik többet serbe ligőrt, mer az tette be az ajtót. Mondok most nem arru van szó, hanem a B-listáru. Aszondi abba ü nem impozáncs, mer az este gyütt a távirat Pestrü, amékbe a B-lista bizoccságot is B-listára függesztettik s a másik ódalára fordutt. Akkor begyütt a Cihavarró Tóth Ambrus s aszonta ne trafikájj ezekkel Gergely, gyün mán a vonaton a új bizocsság. Kimentünk a vasuthon, ippeg szállott ki az uj bizoccság. Abszolut ember vagyok, ismerhecc Péter, de ilyet még nem láttam: ahogy leszállnak, odamén hozzájuk a Kredenc állomásfőnök úr egy teli Grammal, hogy aszongya lapok mindent megirtak stop magik is fő vannak függesztvel stop főnökség.

— Oszt most mija nagy helyzet?

— Most az, hogy öt rejakciós tisztviselővel kezdte a falu, de amijóta eekeztek gyünni a bélistabizoccságok, harmincnigyre szaporodtak fő.

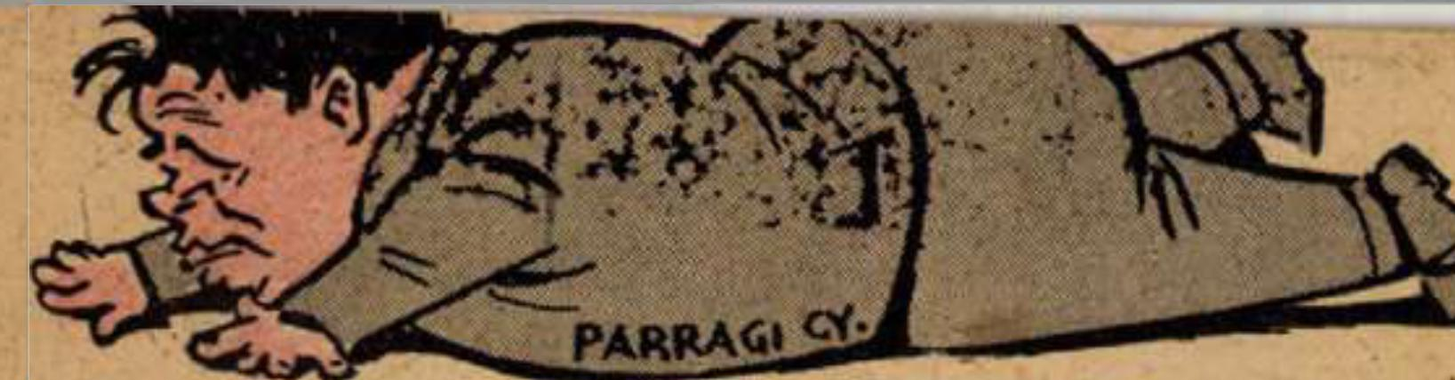

Zártkörü társaság szabadlábon

(A németországi Tutzingenben Horthy Miklós teljes szabadságot élvez, sőt a minap gardenpartyt is rendezett, amelyen számos vendég jelent meg. Vajjon kik szerencséltethették a derék tengerészt?)

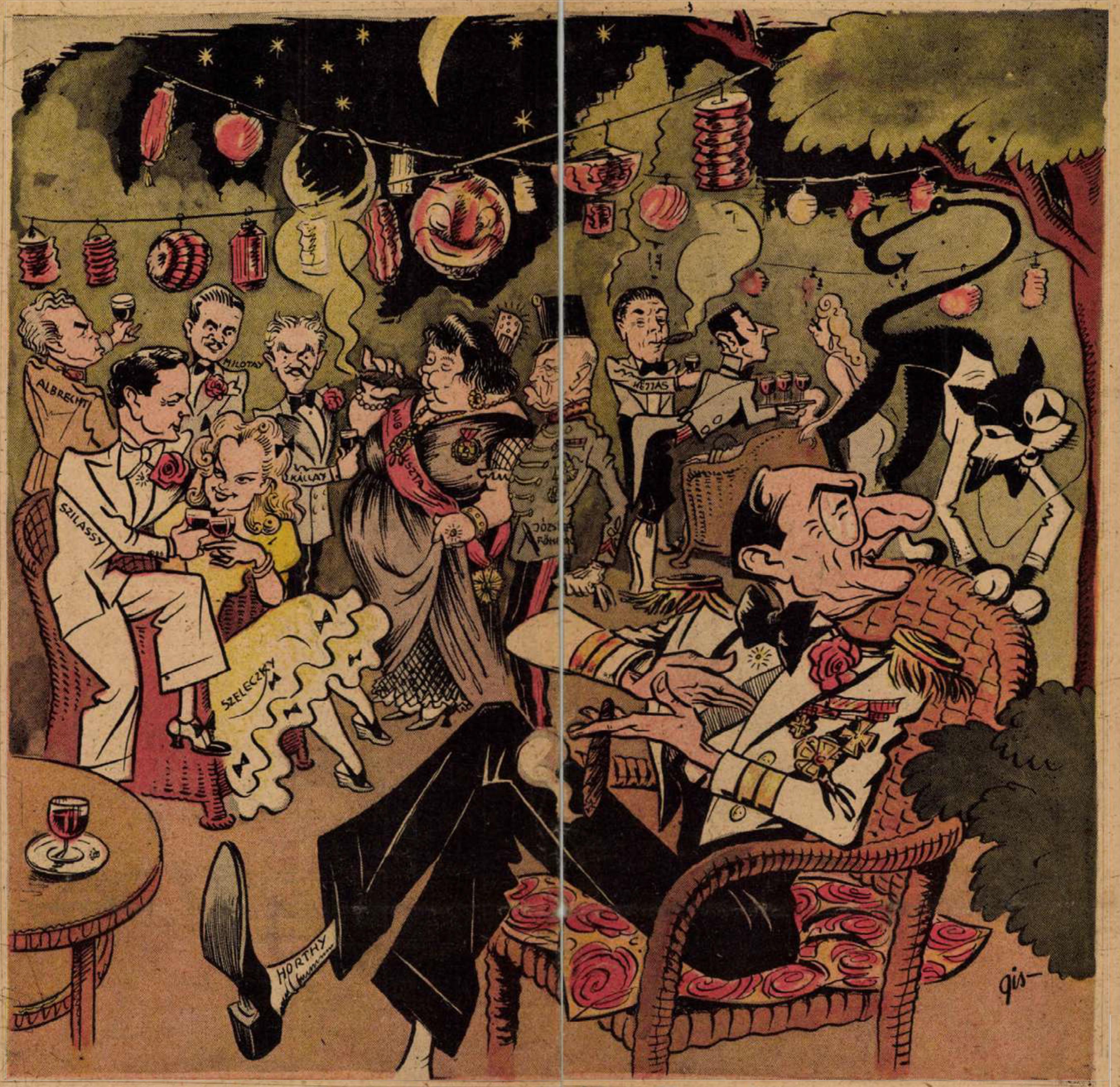

Macska: Honnan került ide ez az előkelő vendégsereg?

Horthy: Velem együtt az akasztófa alól lógtak ide.

— Mi ez nyomdász úr? Hogy került ide ez a kép? Mért esett hasra Parragi György? Azért, mert ő már 1938-ban hasraesett, ha Horthyról volt szó?

Hidvéghy Ferenc: A konjunkturán Merengőhöz

(Vörösmarty és az infláció után szabadon)

Hová merült el szép szemed világa?
Mi az, mit kétes üzleten keres?
Arany vagy dollár: valuták virága?
Min a razziák drukkja lengedez?
Tán a jövődnek ködös távolában
A toloncház látképe int feléd,
S nem bízhatol ügyvéded jóslatában,
Mert kényszermunka ellen az se véd?
Nézzed a Gordont: annyi billiója,
S köztük valódi jó pénz oly kevés
Infláció az élet megrontója,
Mely kancsalul, feslett zsebekbe néz.
Tudom, hogy erre azt feleled kekken:
„E sok dumához nincsen sok közöm,
Kizikótól a sfiber sose retten,
Előttem pénz, utánam vízözön.
Kinek dollár kell, nem hord rózsaleffket,
A feketéző senkit nem tekint,
Csak ő vehet ma autót, villateleket:
A spekulánsnak nem hoz vágya kínt.
Ki szívben jó, ki pénzben sose gázolt,
Aki a dollárt sose kergeté,
Ki link üzleten vagyont nem harácsolt,
Pesten honát ma alig lelheté.“
De nézd csak, nézd csak zsebedben a naptárt:
Augusztus egyig néhány hét csupán,
Hiába tömöd dollárral a kaptárt,
Mi lesz veled augusztus egy után?
Nem merenghetsz már soká dollárcenten,
Melyet kezedben hasztalan szorítsz,
Kicsúszik onnan és kirúgnak menten,
Ha majd a régi törzs-lokálba nyitsz.
Ne ábrándozzál újabb figurákon,
Pénzes zsákodon soká nem maradsz,
Mire aranylik itt a lomb a fákon,
Amint vétettél csupán úgy aratsz.
Hozd vissza hát a szép szemed világát
Úgy térjen az meg, mint egy jómadár,
Mely visszajő, ha meglelé zöld ágát,
Mint egy nyugatról megjött pap-tanár.
„Császár“-trónodról ülj át egy kis priccsre,
Vezércikkekben erre sok sor int,
Mert nem számíthatsz csak erre a fixre,
Ha napcsik multán jön az új forint.

A három jómadár...

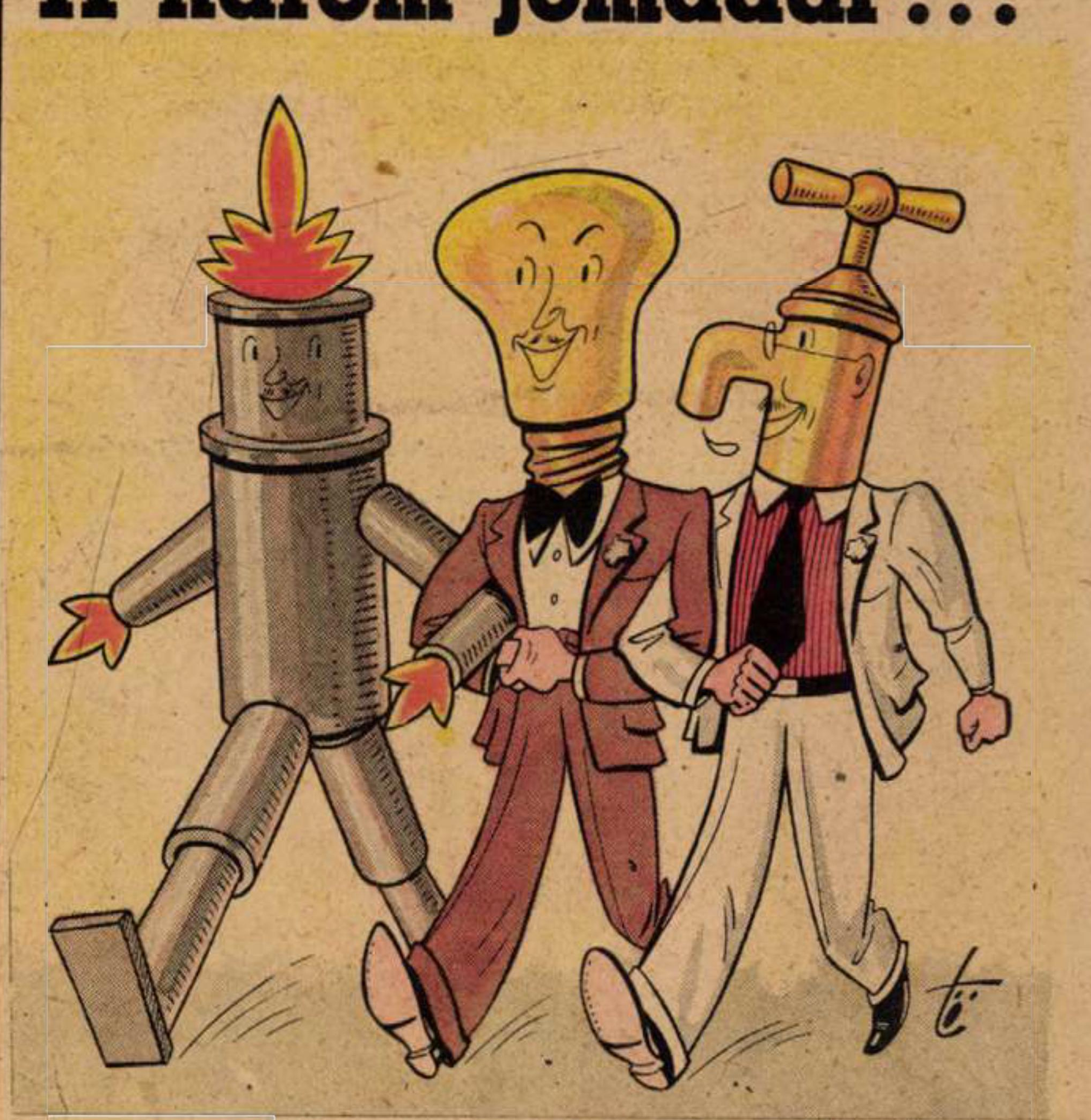

...ki mindig együtt jár: A villany, a víz, a gáz, a pesti tőlük fáz.

A 7 legszomorúbb vicce

— Min nevet már egy félórája?

— Eszembe jutott, hogy a télen egyszer az adópengő 1 pengő 07 fillérről 1 pengő 09 fillérre emelkedett.

Kétszáz ujságírót felfüggesztett

az igazolóbizottság

Az ujságírók igazolóbizottsága eddig kétszáz ujságírót függesztett fel. *Bogár* ítéletvégrehajtó most csodálattal néz fel a Magyar Ujságírók Országos Szövetségére, mert ő eddig csak öt ujságírót függesztett fel. Szerintünk igazságtalanság, hogy az egyiknek kétszáz jut, a másiknak csak öt. Még hozzá a *MUOSz* többnyire évekre függeszt fel, *Bogár viszont* csak percekre. Szerintünk a kétszáz között akadnak olyanok, akik nem érdemelték meg a többéves felfüggesztést.

Elég lett volna nekik a Bogár-féle kétperces.

Kötelező a tífuszoltás

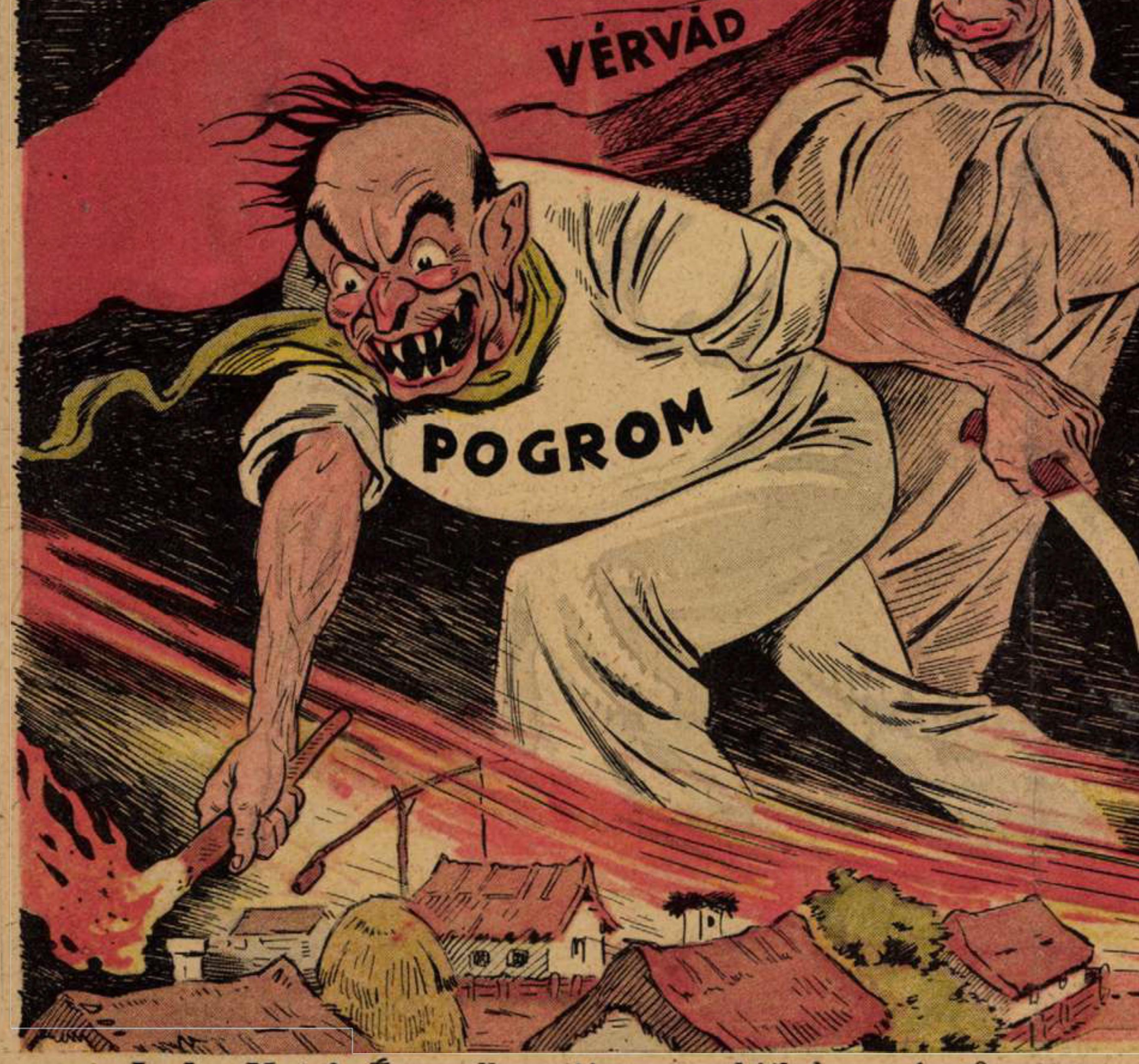

Ludas Matyi: És ez ellen miért nem oltják be a népet?

Akarkizni...?

— Adjisten, Nyavalyek úr! Hogy lehet az, hogy maga ilyen kövér?

— Megmagyarázom. Eleinte mindig délelőtt kaptam meg a fizetésemet. Akkor szépen bevittem a bankba, adópengőre. Később ebéd után kaptam meg a pénzt, bankba már nem vihettem, de az üzletek még nyitva voltak. Ekkor áruba fektettem. Vettem olajat, fogkefét, bajuszpedrőt, lámpabelet, meg ilyesmit. Most már hetek óta este hat után fizet a gazdám. Szerencsére a cukrászdák este is nyitva vannak.

— És az egész pénzéért süteményt eszik?

— Ördögöt. Veszek egy szép nagy tortát, a felét megeszem, a másik felét pedig a cukrász másnap visszaveszi annyiért, amennyiért előző este az egészet eladta. Igy eszem meg az adópengő-különbözetet. És ezért hízom. Na megyek, mert ma fizetést kaptam s félek, hogy a cukrászdát is lekésem. A feleségem pedig felpofoz, ha pénzzel merek hazamenni.

Barack a Gazdasági Főtanácsnak

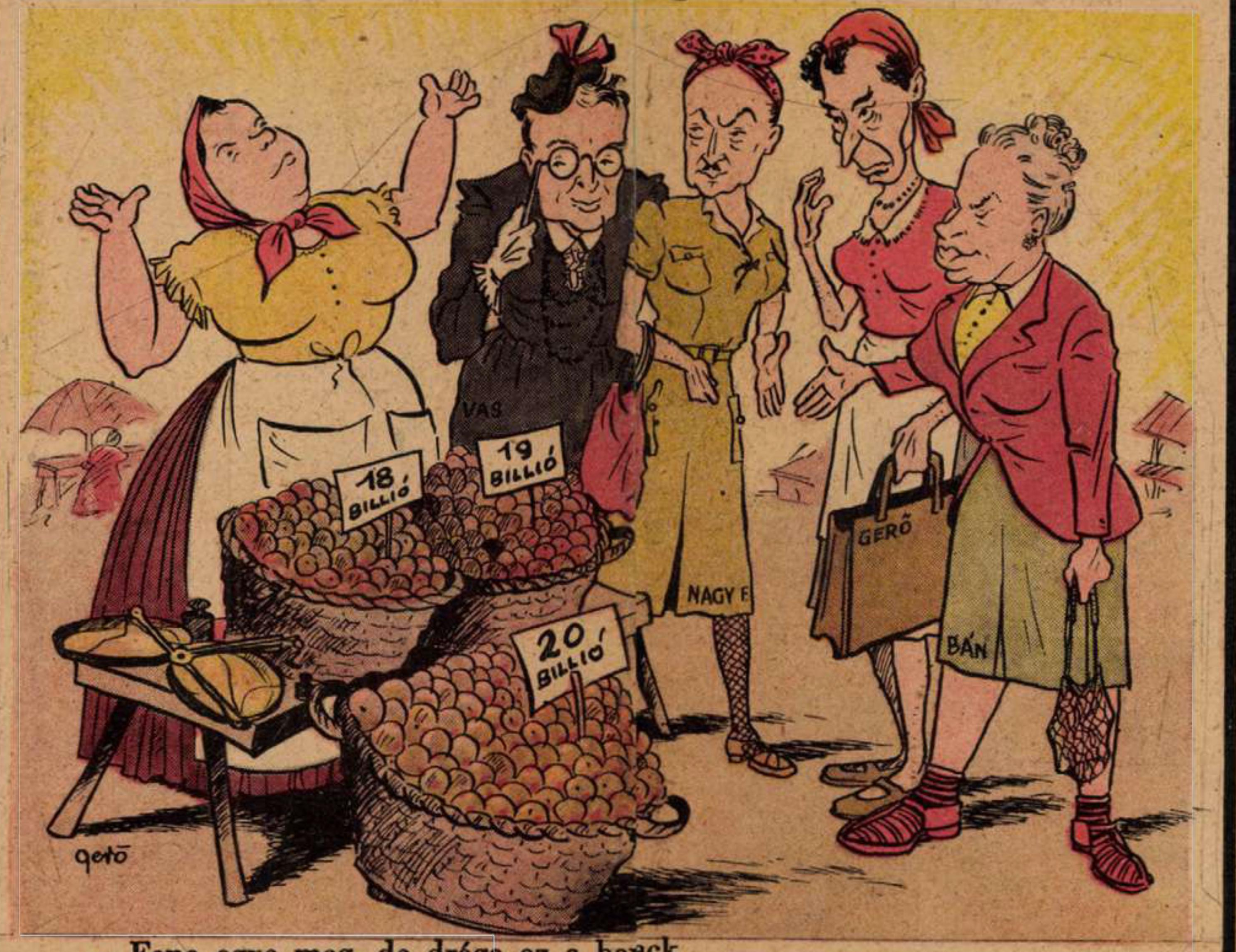

— Fene egye meg, de drága ez a barack

— Ne engem tessék szidni, hanem a Gazdasági Főtanácsot, az emeli az árakat.

Bél István naplója

Aprilis 8.

Ma olvastam az ujságban, hogy jön a B-lista. Hiába, ez gyorsan csinálja, ez a demokrácia. Már meg is csináltam a végrendeletemet. A Cikória-kávéházban fogok eltemetkezni reggeltől estig és a zsíromon dollárok fognak nőni. Na mindegy, ne érzelegjünk, férfiak vagyunk.

Aprilis 12.

Kezd az ügy kínossá válni. Borzalmas érzés a lapokat olvasni, mindegyikben van egy cikk a B-listáról és nekem még mindig itt kell ülnöm a hivatalban, pedig én már leszámoltam az élettel, vettem egy revolvert két dollárért és eladtam háromért, valamint rezerváltattam egy asztalt a Cikóriában.

Május 5.

Ma egészen komolyan kijelentették, hogy meglesz a B-lista hamarosan, csak türelem. Mondtam, hogy az én ügyemet elintézhetnék soronkívül, mert én nyilas párttag voltam, megmutattam az iratokat is. Az elnök átvette az iratokat és azt mondta, majd meglátja, hogy mit tehet az érdekemben.

Június 15.

Könnyelműség volt odaadni azokat az iratokat. Ma kijött az előléptetésem.

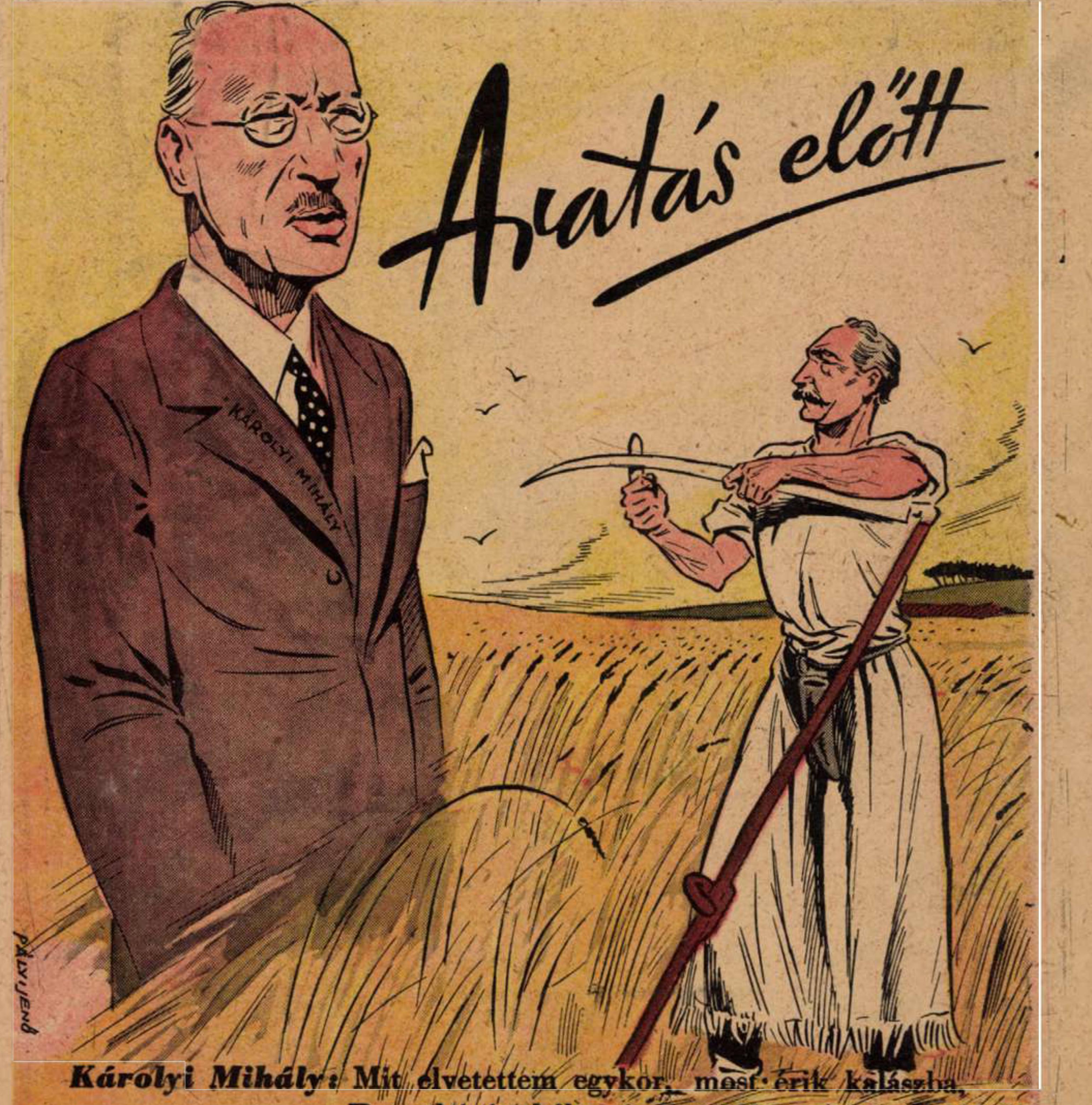

Károlyi Mihály: Mit elvetettem egykor, most érik kalászba,
Bort, búzát, békességet minden magyar házba!

Megszólal a szív

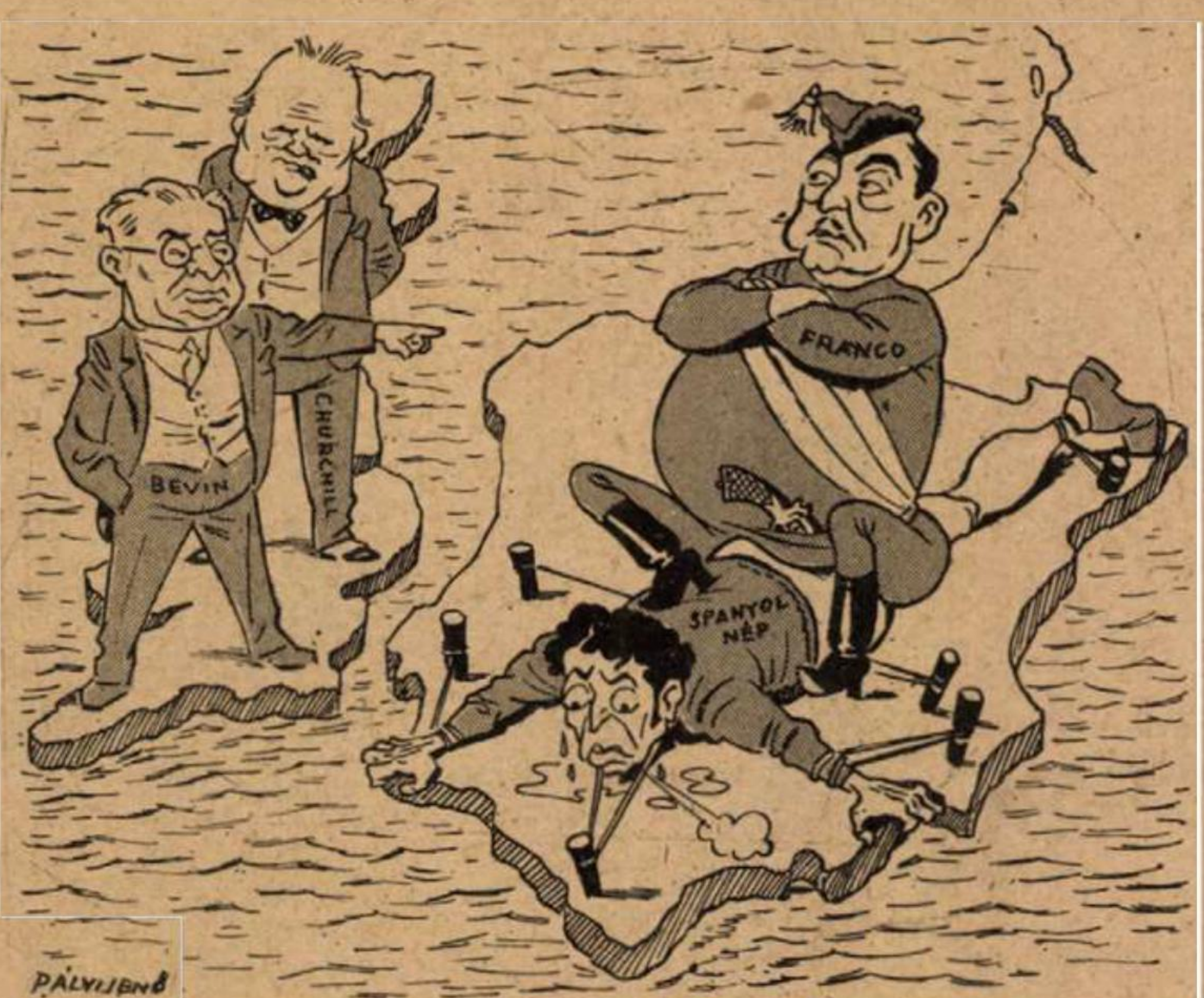

— Ugy-e Winstykém, fején találtam a szöget, amikor azt mondtam, hogy a spanyol nép dolga, hogy Francot eltávolítsa!

Helyszini közvetítés

az Á.R.A.K. és B.É.R.E.K. bajnoki mérkőzéséről

Kedves Hallgatóim! Itt vagyunk a Gazdasági Főtanács hatalmas sporttelepén, ahol már nagyban folyik a játék az Á.R.A.K és B.É.R.E.K. között: A mérkőzés nagyon izgalmasnak mutatkozik... a Zordon biró állandóan a fütyülőjébe fúj, mert a játékosok nem tartják tiszteletben a szabályokat... az Á.R.A.K. minden kimélet nélkül rúgnak a B.É.R.E.K.-be! Minden rúgás után felharsan a háromszoros „Huj-huj-hajrá” ... Mire az Á.R.A.K. még jobban megvadulnak! Emberemlékezet óta nem volt ilyen rámenős játék, hiába az Á.R.A.K. jobb kondicióban vannak, mint a B.É.R.E.K., akiken már a mérkőzés első félidejében a kimerültség jelei mutatkoztak.

Az Á.R.A.K. csatársora csupa kipróbált játékos: a balszélső Cukor nemek összjátékot produkál Zsir-ral... vigyáznak egymásra a helyezkedésnél... alighogy Cukor egy kicsit előreszökik, Zsir már nyomon követi... ugyanigy fejlődnek fel hátuk mögött a fedezettek: Liszt — Korpa — Kukorica. Ezek hárman remekül értik a „keverést” ... de most, úgylátszik, kenyértörésre kerül a sor... amikor a mérkőzés második félidejének 21-ik percében vagyunk. A B.É.R.E.K. centere, Kalória, látom, amint éppen ki akarja driblizni az Á.R.A.K. kapitányát, a jó öreg Dezső bácsit, aki a csapat legjobb embere és úgy játszik a B.É.R.E.K.-el, ahogy akar. Sajnálom ezt a derék Kalóriát, aki érzi, hogy csapatának ereje fogytán van és minden tudását latbaveti, hogy elérje az Á.R.A.K. kapuját.

A második félidő 40-ik percében vagyunk... Dezső bácsi kiugrik a lesállásból... mindenki torkaszakadtából buzdítja: De-zső bá-csi! .. De-zső bá-csi! ... az Á.R.A.K. is tudják, hogy már csak 5 hét... helyesbitek: 5 perc van hátra... szédületes iramban rohannak előre... a tömeg őrjöng... A B.É.R.E.K tehetetlenül nézik ezt a soha nem látott tempót... és egymásután ájultan esnek össze a mérkőzés utolsó pillanatában... a Zordon biró az óráját nézi... a sipjához nyúl... most már fújhatja!

0:100,000,000,000,000,000 az Á.R.A.K. javára!

Pártos Jenő

És ha nem zakatol?

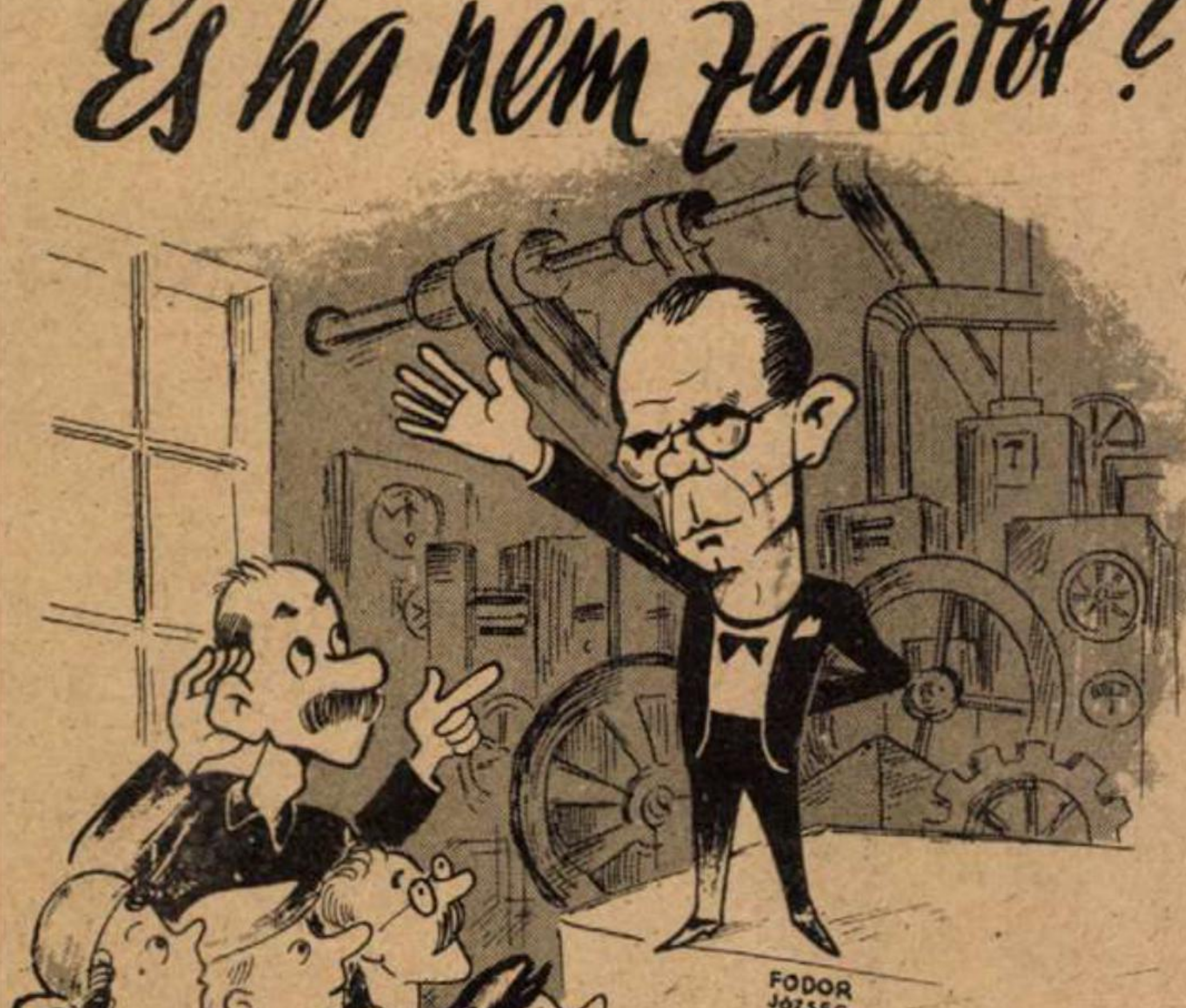

— Pardon, költő úr, kicsit nagy a lárma. Nem tudom, hogy a zaj miatt van-e, de nem értem az utolsó huszonket szakaszt.

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv
Bodó Béla
Byssz Róbert
Danvas Szilárd
Farkas Lujza
Gábor Andor
Gergely Miklós
Heves Ferenc
Gerő Sándor
Hidvéghy Ferenc
ifj. Hont Ferenc
Kertész Endre
Pályi Jenő
Pártos Jenő
Sándor Károly
Shwett Lajos
Szegő Gizi
Szemes István
Szilágyi Lilla
Szün-Szabó József
Tabi László
Török János

Egy politikus párkrképéhez

Matematikai Költemény

Van 1 díszes demokratánk:
Parragi,
Jólfésült és finom úr, nem
Parlagi,
Körbe-körbe domborodik
Alakja,
Kedveli őt pártjának a
Salakja,
A jobb jövő nála cégér,
Felirat,
S az Igazság nem erény, csak
Hetilap

*

Rajongott már Isten tudja,
Hogy kiért,
8 év előtt Orgoványért,
Horthyért,
38-ban fehér lovat
Imádott,
S 28-ra venné most a
Világot,
Csakhogy aki hamis hangon
Énekel,
46-ban 25-öt
érdemel.

d—d.

Érik a gyümölcs

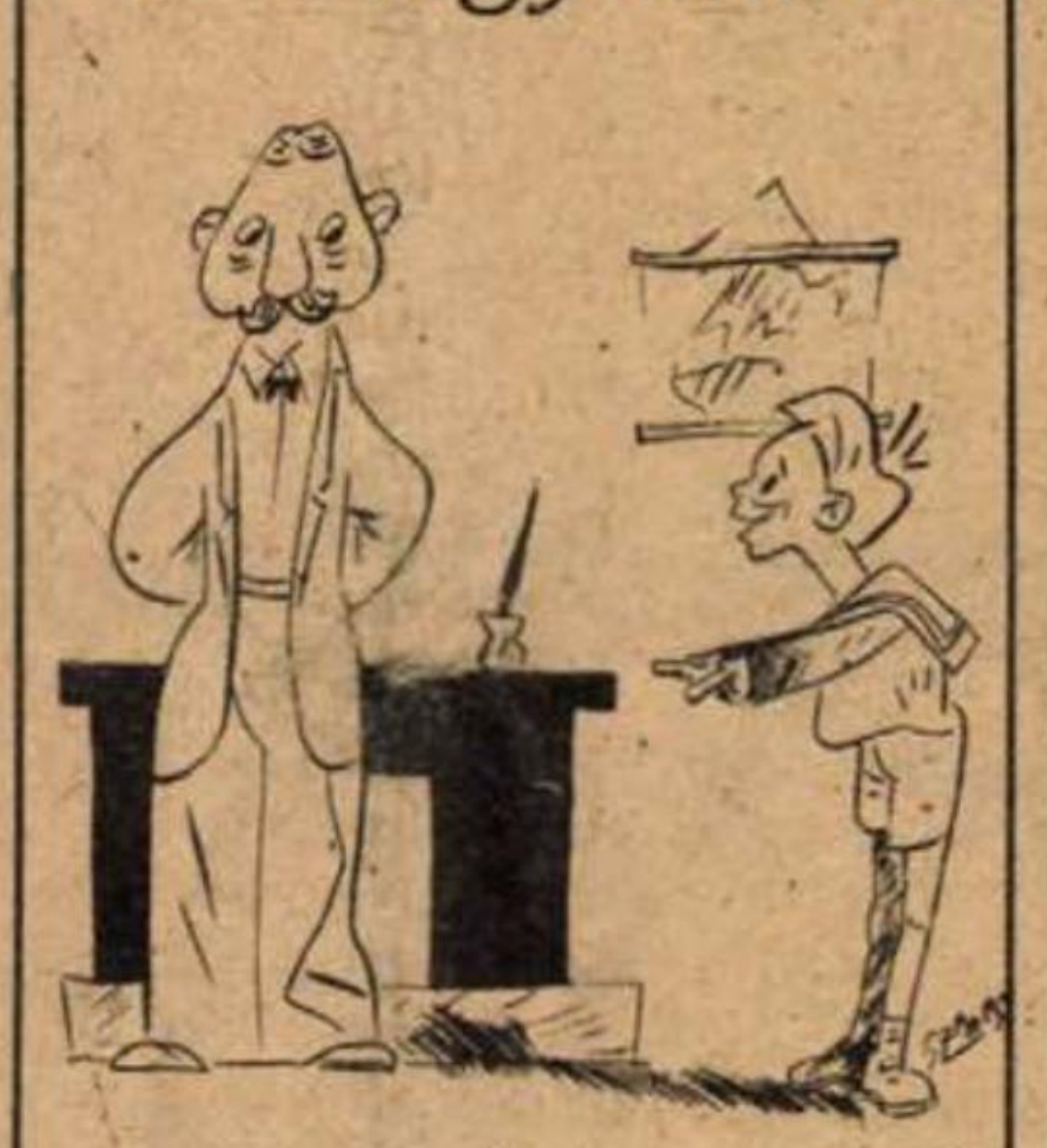

— Tanitó bácsi kérem, a Csepacsek Dezsőke azt üzeni, hogy ma nem tud iskolába jönni, mert letartóztatták gyilkosságért.

Blőd Kázmér

szenzációs kisérlete

Blőd Kázmér egyetemi magántanár sajtófogadáson ismertette tervét, amellyel el akar látogatni a Marsba. A kitűnő tudós úgy tervezi, hogy a zsír árán augusztus elsejéig feltétlenül feljut s azután ugyancsak a zsír árával jön vissza a Földre, augusztus elseje után.

— Családomról — jelentette ki — mindenesetre gondoskodni fogok. Arra az esetre, ha valamilyen ok következtében nem jöhetnék vissza ...

A GYŐZTES:
GOLD
Gold

GOLD LÁSZLÓ
BŐRÖNDHÁZ
BAROSS-TÉR 15.
Keletivel szemben — Tel.: 224-890

A jó pap holtig tanul

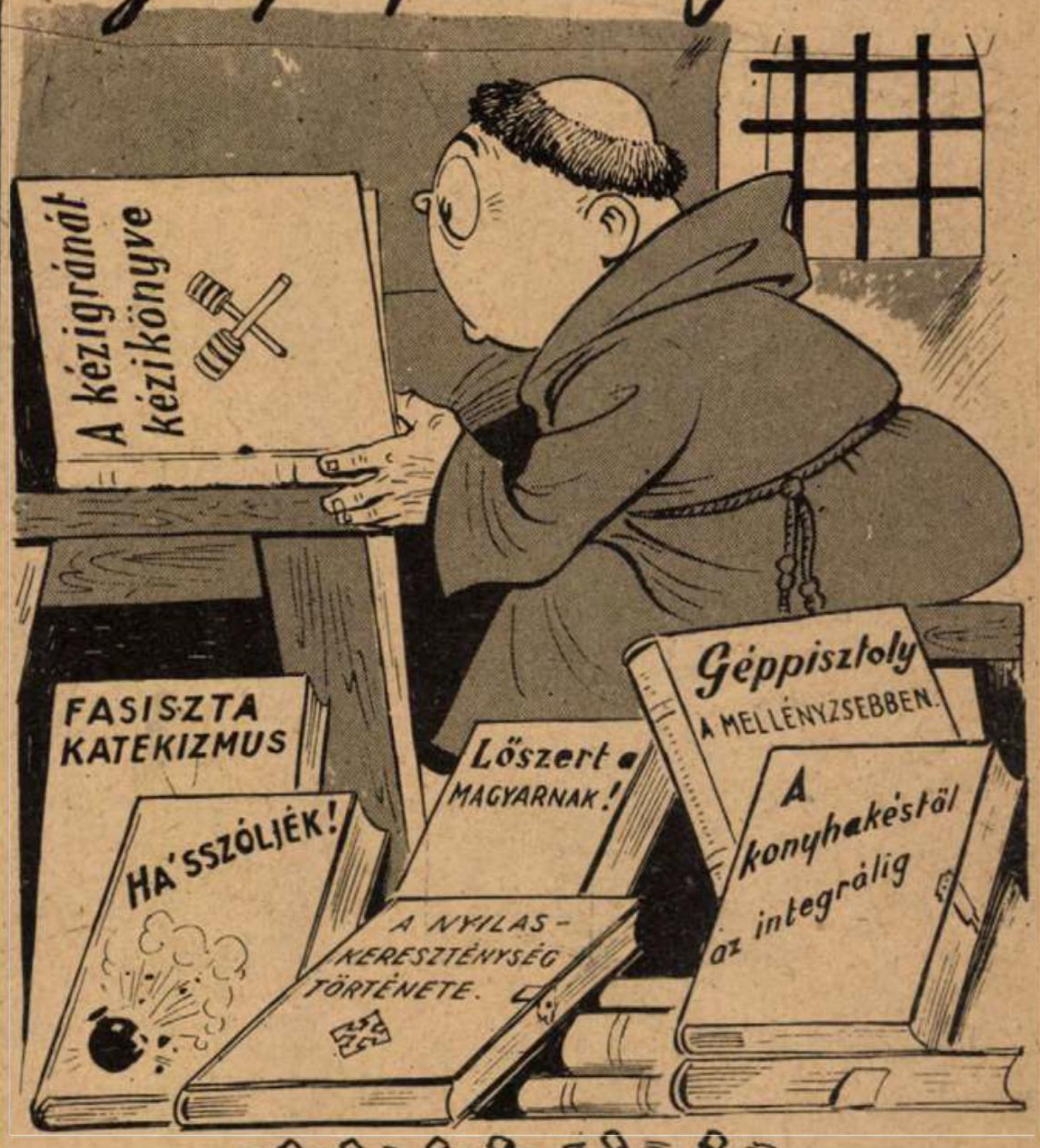
A kézigránát kézikönyve
FASISZTA KATEKIZMUS
HA'SSZÓLJÉK!
Lőszert a MAGYARNAK!
A NYILAS-KERESZTÉNYSÉG TÖRTÉNETE.
Géppisztoly A MELLÉNYZSEBBEN.
A konyhakéstől az integrálig

Politizáljanak-e a diákok?

Ha igen, miért nem?

A kultuszminiszter bizottságot küldött ki annak megvizsgálására, hogy politizáljanak-e a diákok? A bizottság munkájának megkönnyítésére körkérdést intéztünk az érdekeltekhez. A következő válaszokat kaptuk.

Vitéz Somfay Pistike I. ovodista:

— A hangsúly nem a politizáláson van, hanem a választáson. Az ember válassza meg jól a szüleit és akkor a kedves nővérektől kaphat csokoládét.

Bramfusel Szepi elemista:

A legnagyobb baj a gombhiány. Mindenki játszhasson annyi gombbal, amennyivel akar. A politika különben nem gyerekeknek való, mi nem is politizálunk, csak vallásos oktatásban részesülünk. Éljen Imrédy!

Beneczés Tivadar gimn. tan.:

— Önök ezt nem értik! Nemsokára megérkezik a német felmentő sereg és akkor itt álljunk mi harmadik gimnazisták kézigránát nélkül? Hát ezért vártunk rájuk két évig?

Új Hirig Simon joghallgató, falirat- és röpiratszerkesztő, a Kamaraerdő lövésztársaság tagja, a Kiss Szalèz-egyesület és a Bárdossy-emlékbizottság ügyvezető-titkára:

— A mai ifjúság nem azonos a régivel. Az elvakitott, félrevezetett diákok, akik nyilaskeresztet viseltek, Hitlert éltették, verekedtek az egyetemen, nincsenek többé. Sokan vagyunk, akiknek eszünkágában sincs a politizálás, sőt tovább megyek, nemcsak, hogy eszünk ágában sincs a politizálás, de eszünk sincs. Csak tanulmányainkkal foglalkozunk, tantárgyainkkal és vizsgáinkkal. Meglátja, hogy levizsgázunk.

*

A tanárok egy részét is megkérdeztük. Véleményük: igenis, politizáljon az ifjúság, csak arra legyenek tekintettel, hogy idő előtt ne kerüljenek a rendőrségre.

Bodó Béla

Uncle Sam panaszkodik

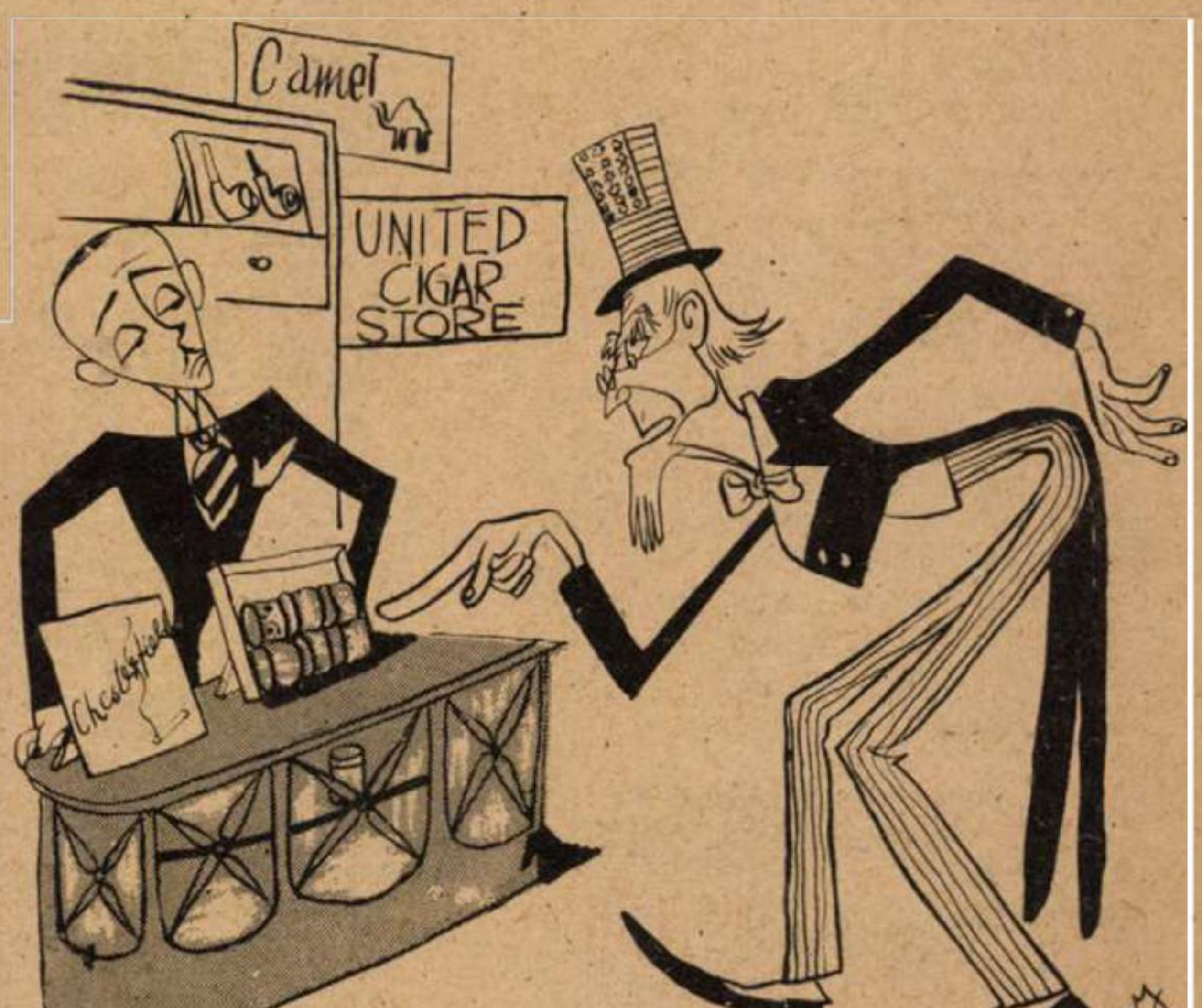

— Micsoda, ma már négy cent a rágógumi, ami tegnap csak három cent volt?

— Hja kérem, itt az infláció, a magyarok elvitték az aranyat.

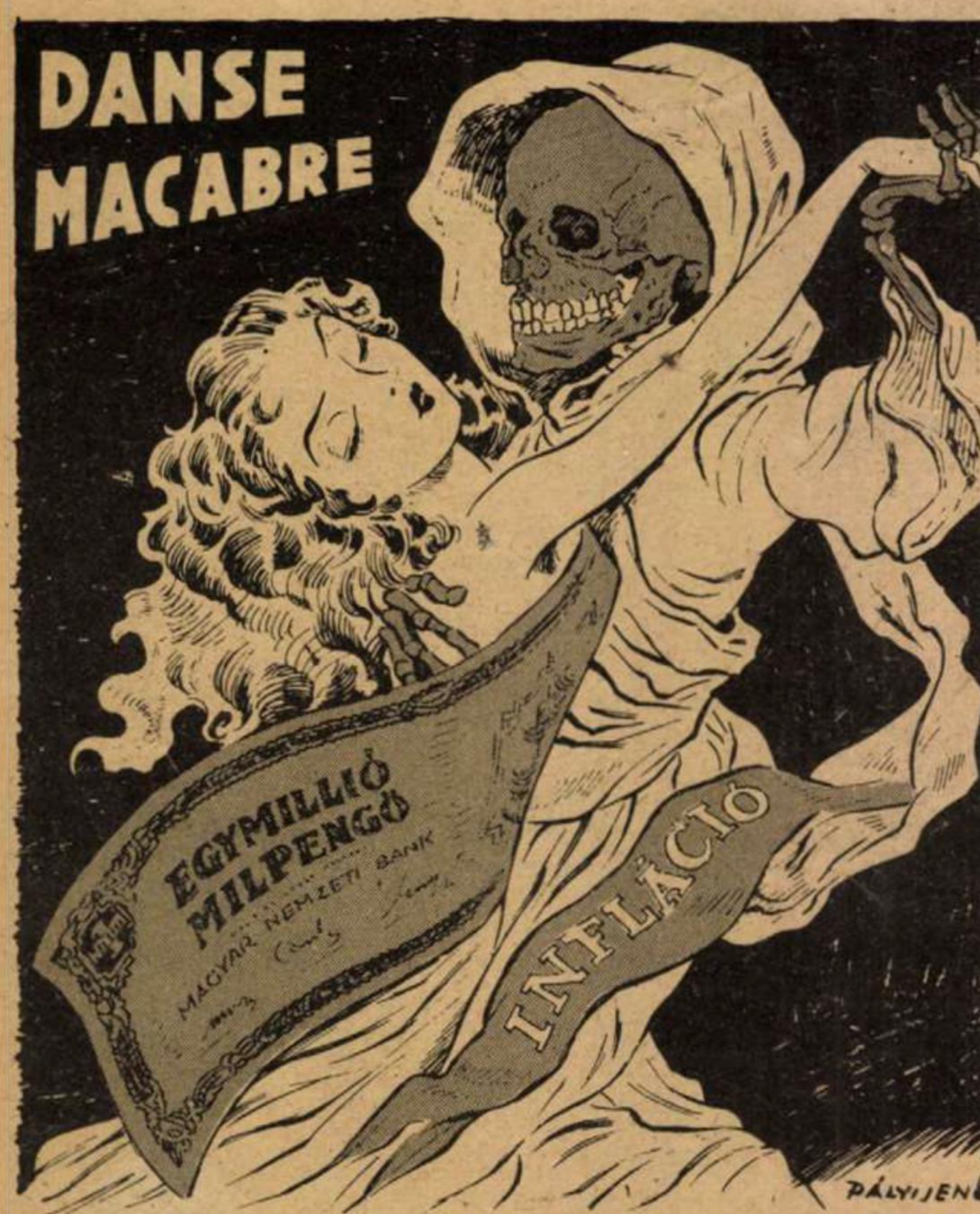

— Táncolj csak Fláci, nemsokára vége a bálnak…

Autógumiját, ha baj éri
megjavítja nem kell félni
HEVESI autógumijavító VI., Jókai-u. 24 Tel.: 12-13-79

A primás előszobájában

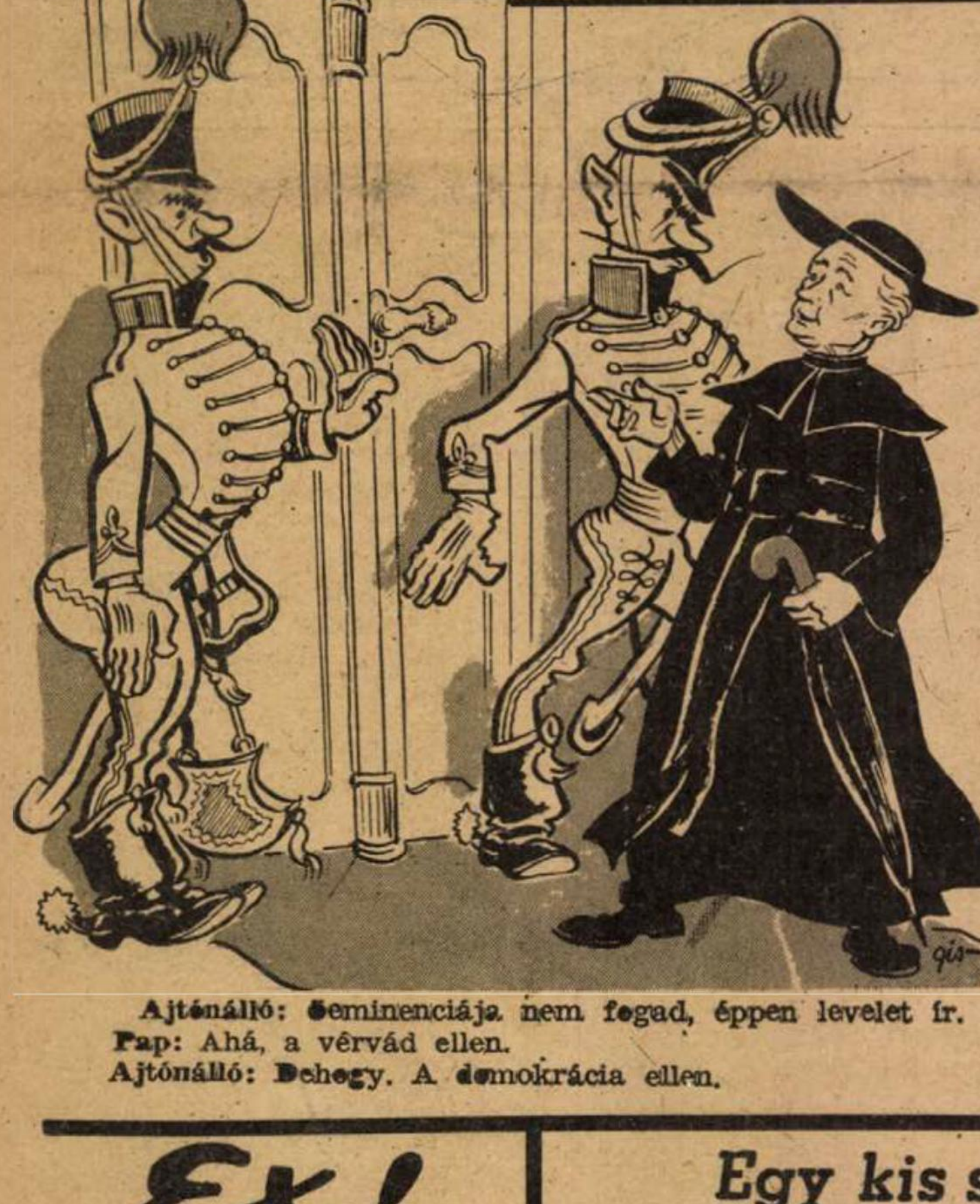

Ajtónálló: Őeminenciája nem fogad, éppen levelet ír.
Pap: Ahá, a vérvád ellen.
Ajtónálló: Dehogy. A demokrácia ellen.

Kellér Dezső kis konferansza
egy mai gyerekről

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, unokaöcsémet, a nyolcéves Sanyikát, vasárnap délelőtt kivittem az Állatkertbe. A gyerek izgatottan készülődött, mert, saját bevallása szerint, svédházban és vöröskeresztes patronázsban már volt, de állatkertben még sohasem. Éppen ezért előre élveztem, hogyan fog bámulni és csodálkozni a ketrecek előtt, ha megpillantja a képeskönyvekből ismert állatokat.

Arról egészen megfeledkeztem, hogy közben háború is volt és az Állatkertből jóformán csak a kert maradt meg, állat nagyon kevés. Csak odakint, séta közben állapítottam meg, hogy milyen rosszul állunk ragadozókban. Igazán, már csak a Sanyikák miatt is követelni kell, hogy adják vissza elhurcolt fenevad-készletünket és induljon meg végre a tigris- és oroszlán-beszolgáltatás.

Ilyen körülmények között nem csoda, hogy Sanyika csalódottan lépkedett mellettem és közben állandóan reklamálta az állatokat. Összevissza hazudtam mindent. Például, mikor a hosszúnyakú zsiráf után érdeklődött, zavartan dadogtam, hogy olyan nincs is, azt csak a reakció találta ki és azért terjesztik, hogy zavart keltsenek. Végül is, a sok kérdéstől ideges lettem és rákiáltottam a gyerekre, hogy elégedjen meg annyi állattal, amennyi van, többel nem szolgálhatok. De Sanyikát a látvány nem elégítette ki. A keselyűnél fölényesen legyintett, a vizilóra csak egy fitymáló tekintetet vetett és az elefánt se váltott ki belőle különösebb meglepetést. Utóbbi különben is, minden tekintélyét elvesztette előtte, amikor az ormányával elfogadott tőlem egy százmillióst, ahelyett, hogy megnézte és visszavágta volna a pofámba.

Kifelé menet megjegyezte, hogy ezért ugyan nem volt érdemes kijönni az Állatkertbe.

Ám ahogy mentünk a földalatti felé, a Gundel előtt hirtelen megállt és elkezdte vadul ráncigálni a karomat. Megfordultam. Sanyika kipirult arccal, csodálkozó szemmel bámult a rácson keresztül az egyik étkező vendég tányérjára.

— Dezső bácsi, odanézz! — súgta, rekedten az izgalomtól — ott egy ritka állat!

És tágragyilt szemmel nézett a ropogós sült libára.

Na! Végre egy állat, ami felkeltette a csodálatát…

Heti képrejtvényünk

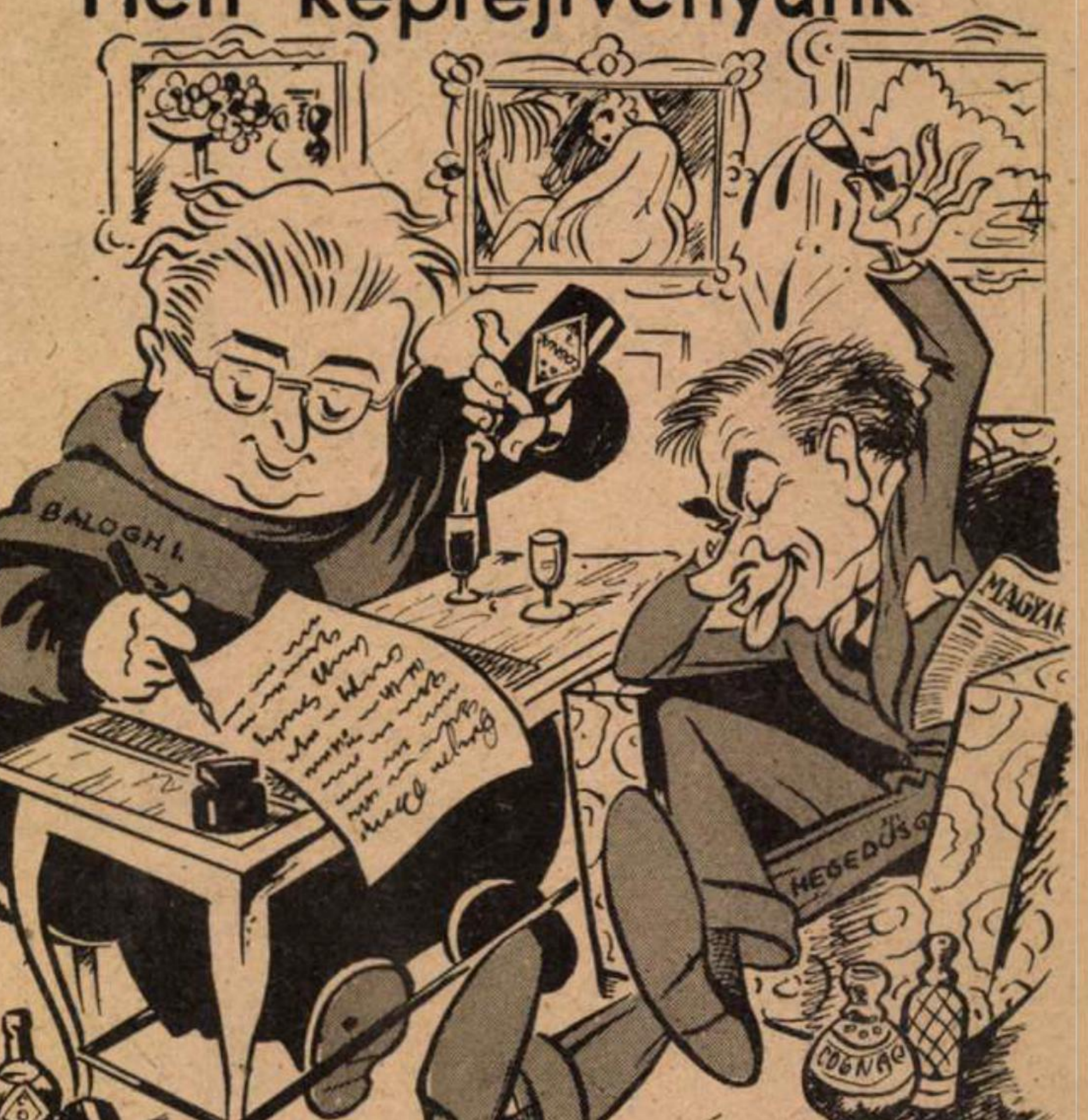

Fenti rejtvényünk megfejtése: *itatóspapír.* (Itatós pap ír.) **(Akik ezt nem tudják megfejteni, azokkal Balogh páter hivatalos órái alatt személyesen koccint.)**

Egy kiló cukrot és egy doboz Emery krémet és pudert elvesztettem. A becsületes megtaláló tartsa meg a cukrot csak az Emery készletet hozza vissza

Társadalmi esemény

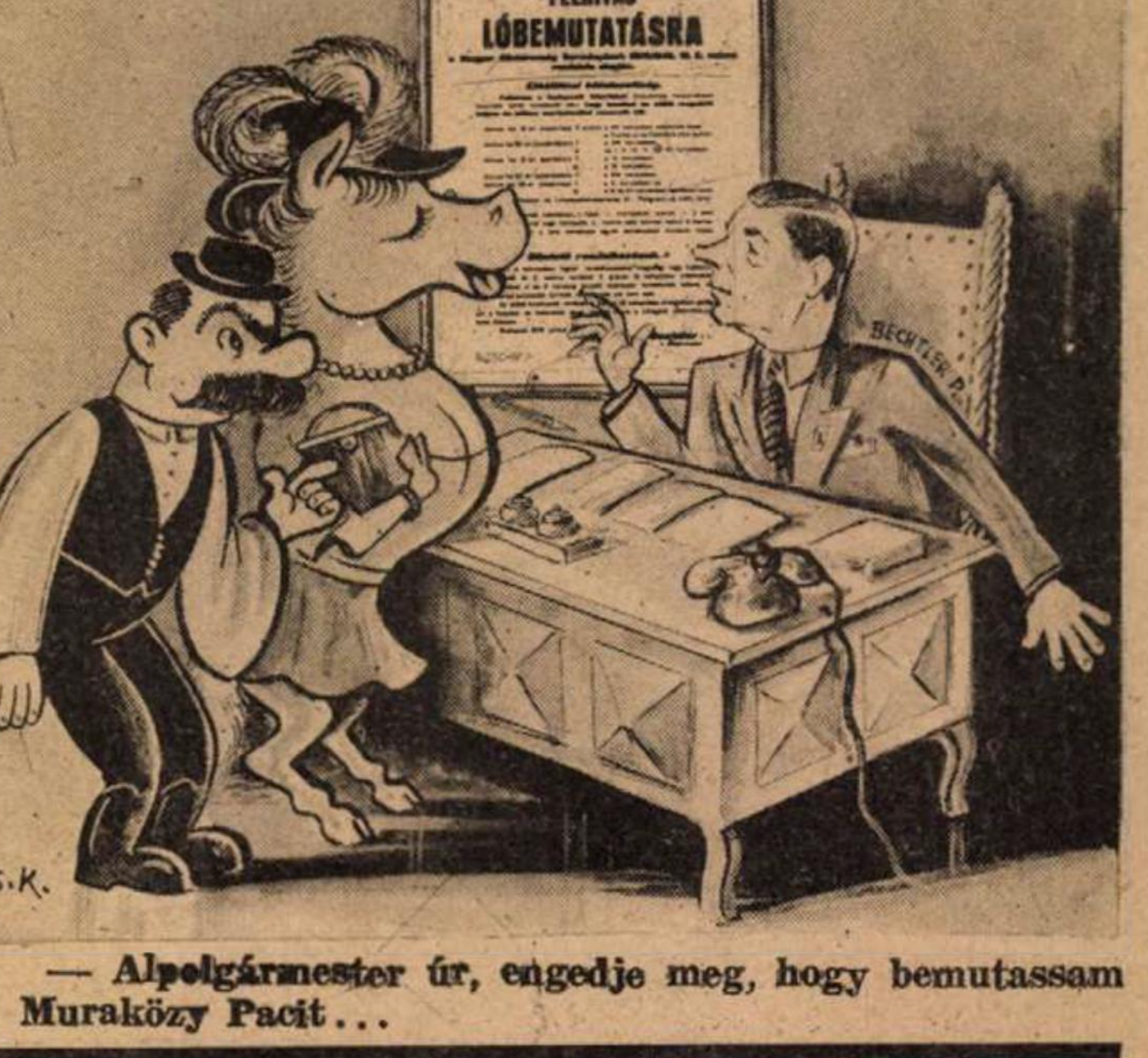

— **Alpolgármester úr, engedje meg, hogy bemutassam Muraközy Pacit…**

Ex!
Intézkedést kérünk!

A most leleplezett Ex exvezetőinek még ma is nagyon jól megy. Felháborító, hogy ezek az urak, akik évekig itták az exeket, még most, a Népbíróság előtt is isznak. Még hozzá exet isznak.

Természetesen csak a levét isszák meg az Exnek.

A 7 legédesebb vicce

Kelemen Pistikének kishuga születik. Pistike megáll a bömbölő csecsemő mellett s aztán a papájához fordul:

— Mondd papa… Augusztus elseje után senkisem fog sírni??

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. XLVIII.
A GAZDASÁGI FŐTANÁCS KUKSI HÓNA ALÁ NYÚL

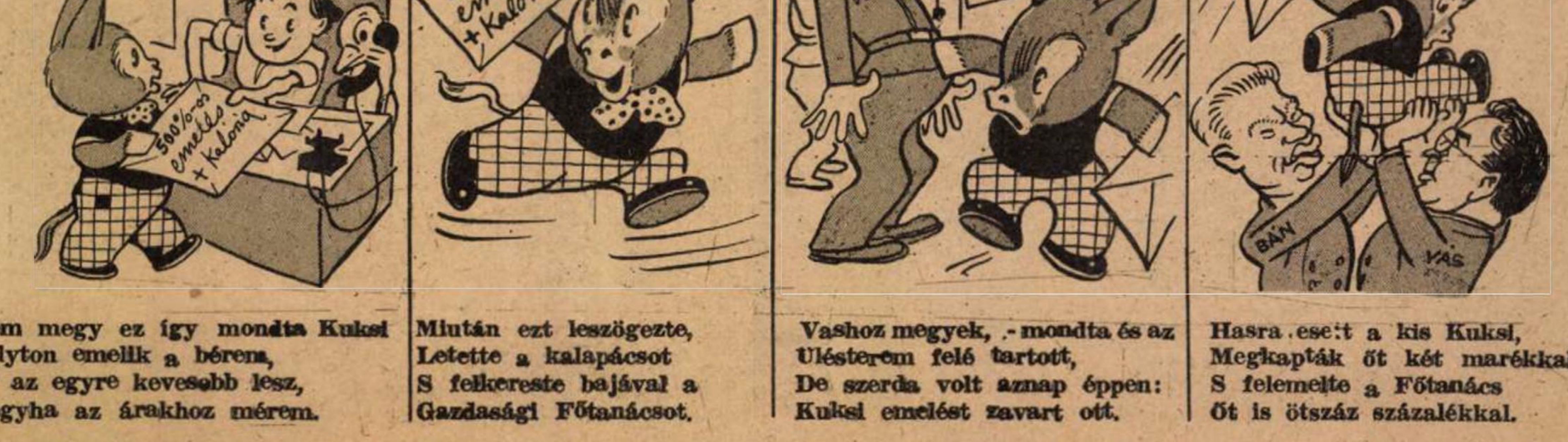

**Nem megy ez így mondta Kuksi
Folyton emelik a bérem,
De az egyre kevesebb lesz,
Hogyha az árakhoz mérem.**

**Miután ezt leszögezte,
Letette a kalapácsot
S felkereste bajával a
Gazdasági Főtanácsot.**

**Vashoz megyek, - mondta és az
Ülésterem felé tartott,
De szerda volt aznap éppen:
Kuksi emelést zavart ott.**

**Hasra esett a kis Kuksi,
Megkapták őt két marékkal
S felemelte a Főtanács
őt is ötszáz százalékkal.**

Készen, vigyázz, Rajk!

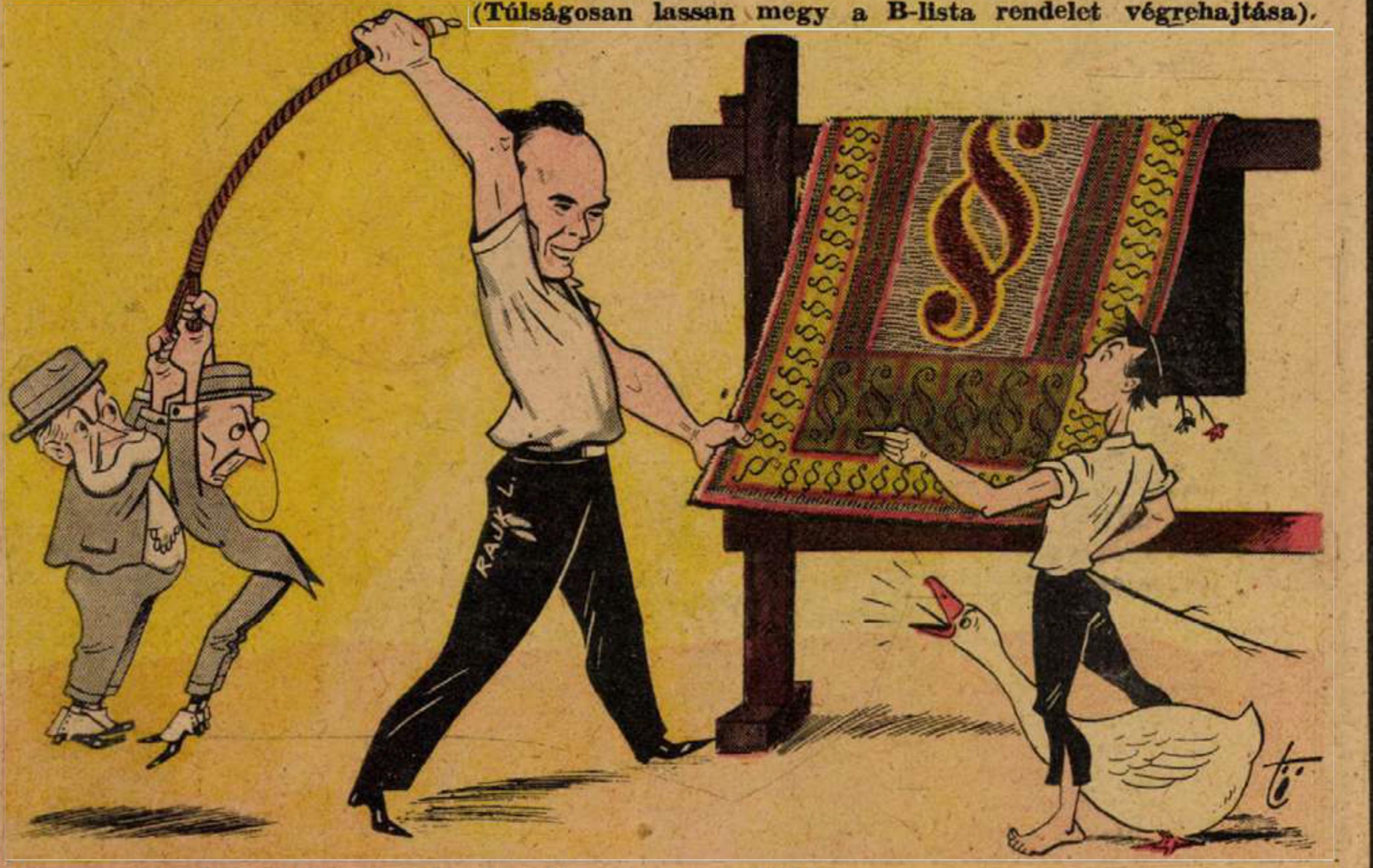
(Túlságosan lassan megy a B-lista rendelet végrehajtása).
RAJK L.

Ludas Matyi: Na, kezdje már porolni!

Rajk László: Csinálom már, öcsém, csak nem értem, mitől olyan nehéz ez a prakker…

Ami már nem titok

— Mit gondol, Köcsög úr, mik lesznek azok a rendkívüli intézkedések, amelyekkel az infláció ütemét megakarják lassítani?

— Sejtelmem sincs róla.

— Érdekes. Magának nyilván jó kapcsolatai vannak a Gazdasági Főtanácshoz, hogy ilyen pontosan van informálva.

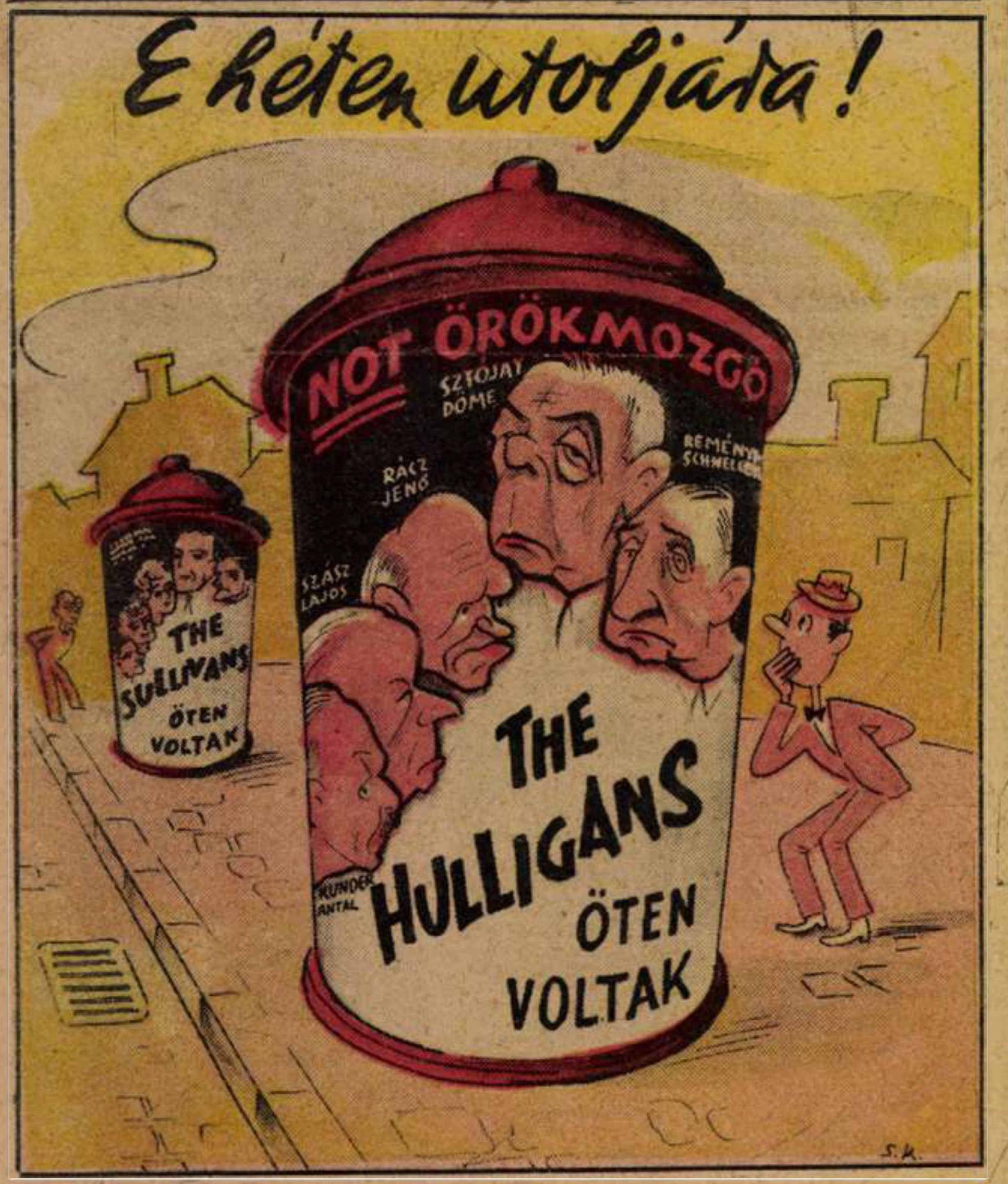

ITT AZ ARATÁS!

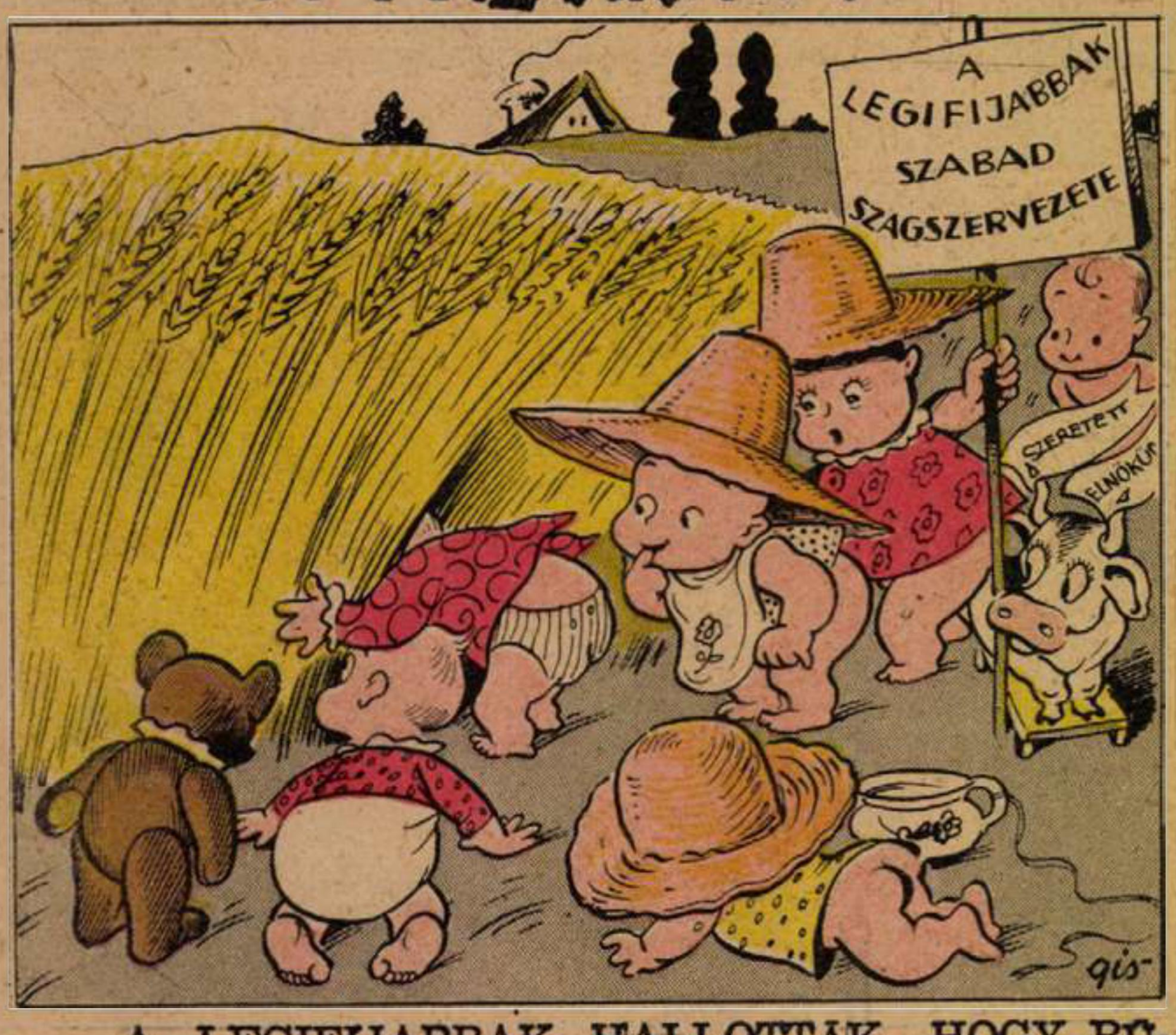

A LEGIFIJABBAK HALLOTTÁK, HOGY BÚZÁBÓL LESZ A JÓ PÉNZ. MOST IZGATOTTAN KERESIK: HOL VAN?

Ludas Matyi
Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—180 és 188—182.
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy mostanában már Palesztinában sem jobb a helyzet, mint Kunmadarason?

— Hogy-hogy, kérlekalásan, már az arab gyerekekből is kolbászt csinálnak?

— Micsoda kérdés ez, kérlek? A palesztinaiak se vegetáriánusok.

— Node mondd csak, kérlekalásan, miből gondolod, hogy Palesztinában se fenékig tejfel?

— Abból a vitából sejtem, kérlek, ami a palesztinai bevándorlások körül zajlik. Anglia hallani sem akar újabb bevándorlásról.

— Na, akkor jól néz ki az a szegény Umbertó?

— Miért?

— Hát nem hallottad, kérlek? Olaszországban megbukott a királyság. A Savoyai ház lobogóját már be is vonták.

— Zászlóvalutájuk volt?

— Honnan veszed ezt?

— Hát most mondtad, kérlek, hogy bevonták.

— Félreérted a dolgokat, kérlekalásan. A Savoyai ház lobogóját azért vonták be, mert megbukott a királyság. Umbertó már csomagol.

— Na és gondolod, hogy Umbertót sem engedik bevándorolni Palesztinába?

— Erről szó se lehet, kérlekalásan. Ebbe a jeruzsálemi főmufti is beleszólna. Az ott most nagy fiú.

— Hogy-hogy nagy fiú?

— A főmufti lett az arabok vezére.

— Képzelem, mennyire megviselték az idegeit az Umbertó körüli dolgok.

— Hát bizony nem csodálnám, ha ágynak esne szegény, még majd kénytelen befeküdni a jeruzsálemi zsidókórházba.

— Nem fél?

— Miért félne?

— Mert ha ezt megteszi, biztosan megfogyatkozik arab híveinek száma.

— Miért, kérlek?

— Mert a derék muftinak a jeruzsálemi zsidókórházban biztosan levágják majd egy a r a b j á t. Na, szervusz kérlekalásan…

1001 ÉJSZAKA 1946-ban

Élt egykoron a kies Bagdad városában Allahnak egy derék szolgája, egy igen tiszteletreméltó imán, akihez messze földről seregestől zarándokoltak a jámbor hívek, mivelhogy az vala a híre, hogy hét országban senki sem tud olyan jámboran kézigránátot vetni, mint ő.

Főleg az ifjak szerették az imámot, mert megmutatta nekik az Allahhoz vezető utat. Az ifjak bugón éltek is a bölcs és jámbor tanítással, sűrűn használták az Allahhoz vezető utat; rengeteg embert küldtek erre az útra e földi siralomvölgyből; s oly szerények voltak, hogy mindezt hátulról csinálták.

Egyik reggelen rosszallóan nézett az imám kedvenc tanítványára:

— Hány éves vagy te, gyermekem? — kérdé tőle.

— Tizennyolc — felelé az ifjú szemlesütve.

— Mashallah! — mondá az imám megdöbbenve. — Tizennyolc és még nem gyilkoltál?

Az ifjú hallgatott.

— Mai fiatalság — mondta az imám keserűen legyintve.

— Most már nem juthatok be Mohamed paradicsomába? — kérdé az ifjú aggódva.

— Ne csüggedj, fiam — mondá az imám meghatottan ennyi buzgóság láttán. — Fogd eme revolvert, lőjj bele hatszor az első emberbe. A többit bízd Allahra; ha ő akarja, lehet, hogy fel se kel többet.

Másnap reggel hat csausz hozta vasraverve az ifjút. Az imám bólintott:

— Látom, hogy sikerült — mondta. — És mit akarnak tőled eme csauszok?

— Visznek a tömlöcbe — mondá az ifjú derűsen; mert még fiatal volt, szerette a csirkehúst.

— Ó — mondta az imám szomorúan. — Én döntöttelek a romlásba, fiam.

— De atyám — mondta tiltakozó mozdulattal az ifjú.

— De igen, fiam, én döntöttelek a romlásba, én vagyok az oka mindennek. Mert ha okosabban gondolkozom, adtam volna még egy revolvert és ezeket is lelőhetted volna…

Tudja már?
Randevu helyett keresse fel
BENJAMIN ISTVÁNT
V., Nádor-utca 20.
Arany, óra, ékszer, vétel, eladás, javítás

Relativitás

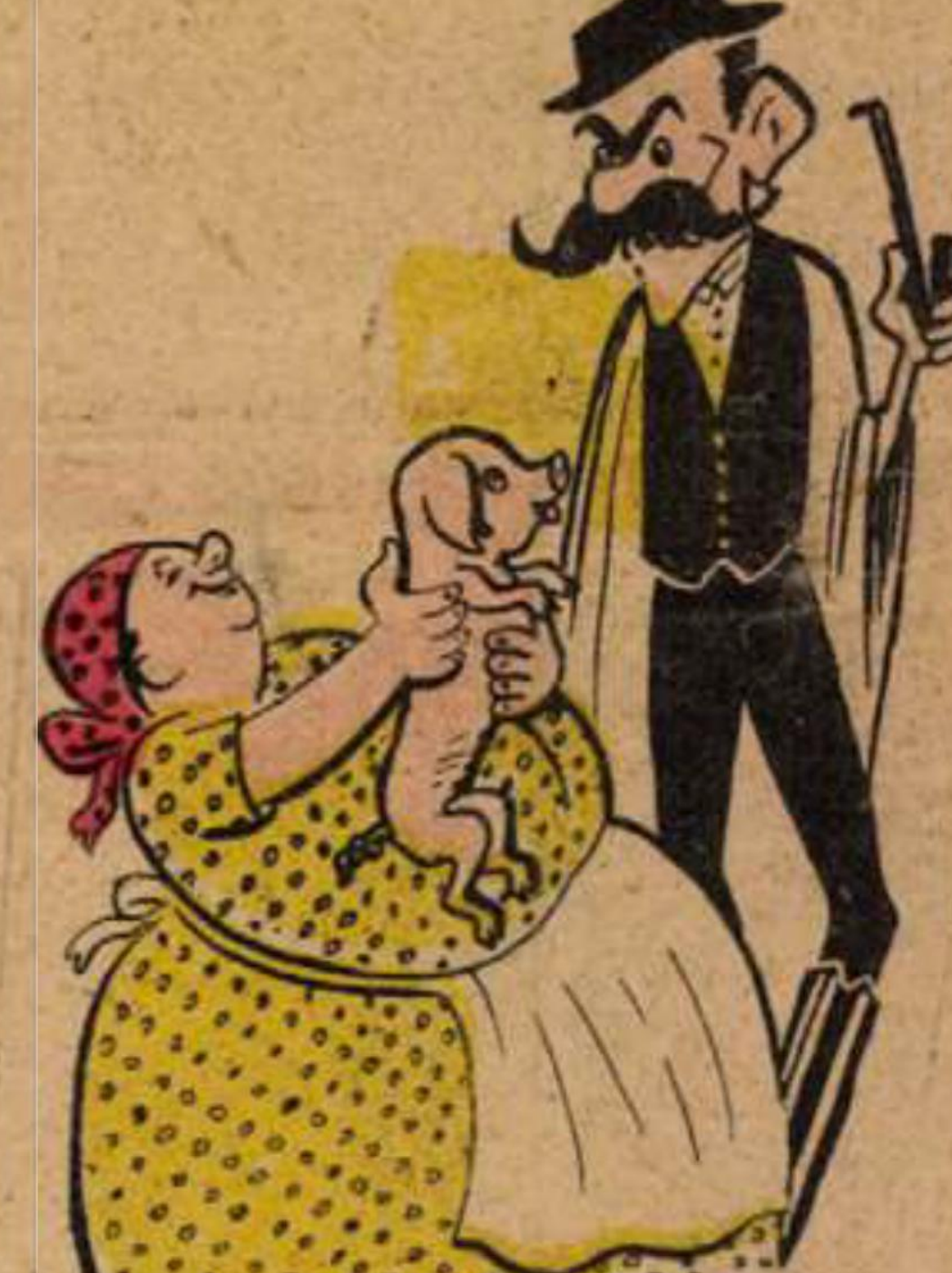

— Jobb volna, apjuk, ha kend vinné be a malacot eladni a városba.

— Miért?

— Kend mellett kövérebbnek látszik.

Csak gyorsan?

— Mi az, Vájdling úr, maga tízmilliárdossal gyujt rá? Miért?

— Félek, hogy kivonják ezt is a forgalomból. Hát amíg lehet, kihasználom.

E HÉTEN sarokba állítjuk

Pfeiffer Zoltán

igazságügyi államtitkárt,

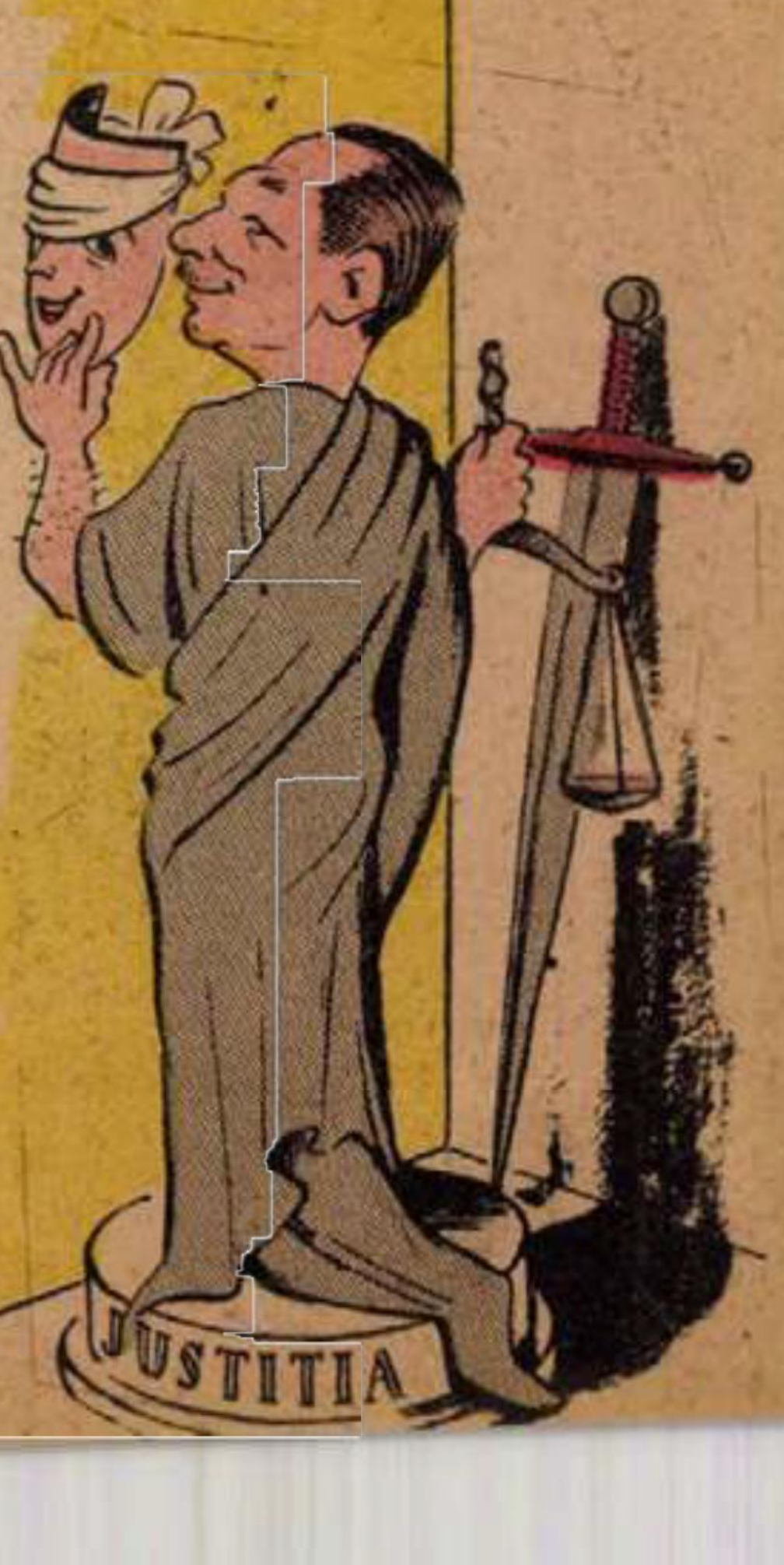aki hódmezővásárhelyi beszédében a munkáspártokat leszállította a lóról, de az igazságban bizakodókat állandóan felülteti.